

UOHSX00B2ZJD

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-S0048/2018/VZ-11879/2018/523/GHo

Brno: 20. dubna 2018

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže příslušný podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku zahájeném dne 9. 2. 2018 z moci úřední, jehož účastníkem je

- obviněný – Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1,

ve věci podezření ze spáchání přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, při uzavření smluv na níže uvedené veřejné zakázky

- „Nová trať Litoměřice – Ústí nad Labem – st. hranice SRN“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě výzvy k podání nabídky ze dne 10. 7. 2014;
- „Inženýrsko-environmentální analýza nového železničního spojení Lovosice – Drážďany na území ČR“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě výzvy k podání nabídky ze dne 21. 11. 2014,

rozhodl takto:

I.

Obviněný – Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1 – **se dopustil přestupku podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, tím, že nedodržel postup stanovený v ust. § 13 odst. 3 citovaného zákona, když rozdělil předmět jedné nadlimitní veřejné zakázky, kterým bylo zpracování studií týkajících se výstavby nové vysokorychlostní železniční tratě, na**

veřejnou zakázku „Nová trať Litoměřice – Ústí nad Labem – st. hranice SRN“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě výzvy k podání nabídky ze dne 10. 7. 2014 a veřejnou zakázku „Inženýrsko-environmentální analýza nového železničního spojení Lovosice – Drážďany na území ČR“, jejíž plnění bylo poptáváno na základě výzvy k podání nabídky ze dne 21. 11. 2014, čímž došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v ust. § 12 odst. 1 citovaného zákona, v důsledku čehož obviněný nezadal veřejnou zakázku v některém v úvahu připadajících druhů zadávacího řízení podle ust. § 21 odst. 1 citovaného zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a obviněný dne 15. 8. 2014 uzavřel na plnění veřejné zakázky „Nová trať Litoměřice – Ústí nad Labem – st. hranice SRN“ smlouvu se zhotovitelem SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, se sídlem Olšanská 2643/1a, 130 80 Praha 3, a dne 2. 2. 2015 uzavřel na plnění veřejné zakázky „Inženýrsko-environmentální analýza nového železničního spojení Lovosice – Drážďany na území ČR“ smlouvu se zhotovitelem – společností bez právní osobnosti „SUDOP-MM: Lovosice – Drážďany“ vzniklé na základě společenské smlouvy ze dne 1. 12. 2014, jejímiž členy jsou SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, se sídlem Olšanská 2643/1a, 130 80 Praha 3 a Mott MacDonald CZ, spol. s r.o., IČO 48588733, se sídlem Národní 984/15, 110 00 Praha 1.

II.

Za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí se **obviněnému** – Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1 – podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá**

pokuta ve výši 200 000 Kč (dvě stě tisíc korun českých).

Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

ODŮVODNĚNÍ

I. POSTUP ÚŘADU PŘED ZAHÁJENÍM SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „Úřad“) obdržel podnět k přezkoumání postupu zadavatele – Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1 (dále jen „obviněný“ nebo též „zadavatel“) – mj. při zadávání veřejných zakázek „Nová trať Litoměřice – Ústí nad Labem – st. hranice SRN“ (dále jen „veřejná zakázka č. 1“) a „Inženýrsko-environmentální analýza nového železničního spojení Lovosice – Drážďany na území ČR“ (dále jen „veřejná zakázka č. 2“).
2. Na základě skutečností obsažených v podnětu si Úřad od obviněného vyžádal stanovisko a dokumentaci pořízenou v souvislosti s předmětnými veřejnými zakázkami. Z předložené dokumentace zjistil Úřad následující skutečnosti.
3. Na základě výzvy ze dne 10. 7. 2014 obviněný oslovil 5 dodavatelů k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1 a dne 15. 8. 2014 uzavřel smlouvu o dílo č. E618-S-3528/2014/PH na realizaci veřejné zakázky č. 1 s vybraným zhotovitelem – SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, se sídlem Olšanská 2643/1a, 130 80 Praha 3 (dále jen „vybraný zhotovitel SUDOP PRAHA a.s.“).

4. Na základě výzvy ze dne 21. 11. 2014 obviněný oslovil 5 dodavatelů k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 2 a dne 2. 2. 2015 uzavřel smlouvu o dílo č. 15 007 205 na realizaci veřejné zakázky č. 2 s vybraným zhotovitelem – společností bez právní osobnosti „SUDOP-MM: Lovosice – Drážďany“ vzniklé na základě společenské smlouvy ze dne 1. 12. 2014, jejímiž členy jsou SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, se sídlem Olšanská 2643/1a, 130 80 Praha 3 a Mott MacDonald CZ, spol. s r.o., IČO 48588733, se sídlem Národní 984/15, 110 00 Praha 1 (dále jen „vybraný zhotovitel SUDOP-MM: Lovosice – Drážďany“).
5. Obdobně jako v oznámení o zahájení správního řízení č. j. ÚOHS-S0048/2018/VZ-04113/2018/523/GHo ze dne 9. 2. 2018 Úřad pro bližší upřesnění procesní situace vedeného správního řízení uvádí, že vzhledem ke skutečnosti, že dne 1. 7. 2017 nabyl účinnosti zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o přestupcích“), je třeba s ohledem na jeho § 112 odst. 1 na dosavadní jiné správní delikty, tedy i na správní delikty upravené zákonem č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“), ode dne účinnosti cit. zákona o přestupcích hledět jako na přestupky podle zákona o přestupcích (pro úplnost Úřad uvádí, že v tomto ohledu došlo pouze ke změně odborného názvosloví, kdy pojem „správní delikt“ byl nahrazen pojmem „přestupek“). Totéž pak platí i ve vztahu k pojmu „obviněný“, kdy podle § 69 zákona o přestupcích se podezřelý z přestupku stává obviněným, jakmile vůči němu správní orgán učiní první úkon v řízení. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětné správní řízení je vedeno ve věci podezření za spáchání přestupku, je zadavatel v tomto rozhodnutí označován v souladu se zákonem o přestupcích jako obviněný (i v tomto případě se jedná pouze o změnu odborného názvosloví nemající vliv na hmotněprávní posouzení jednání obviněného, resp. zadavatele).

Vyjádření obviněného ze dne 5. 1. 2018

6. Dne 5. 1. 2018 doručil obviněný Úřadu vyjádření k podnětu z téhož dne, v němž obviněný uvádí své stanovisko k veřejným zakázkám č. 1 a č. 2. Úřad obsah tohoto vyjádření v odůvodnění rozhodnutí zohlednil a vzhledem k tomu, že obviněný zde uvedenou argumentaci opakuje ve svých pozdějších vyjádřeních, Úřad na tomto místě neshruje jeho obsah.
7. Z důvodu existence pochybnosti o tom, zda obviněný při uzavírání smlouvy na plnění veřejné zakázky č. 1 a smlouvy na plnění veřejné zakázky č. 2 postupoval v souladu s § 13 odst. 3 zákona, zahájil Úřad správní řízení z moci úřední ve věci podezření ze spáchání přestupku.

II. PRŮBĚH SPRÁVNÍHO ŘÍZENÍ

8. Účastníkem správního řízení podle § 116 zákona je obviněný.
9. Zahájení správního řízení oznámil Úřad, jako orgán příslušný podle § 112 zákona, obviněnému dopisem č. j. ÚOHS-S0048/2018/VZ-04113/2018/523/GHo ze dne 9. 2. 2018. Oznámení o zahájení správního řízení bylo obviněnému doručeno téhož dne, čímž bylo podle § 113 zákona ve spojení s § 78 odst. 2 zákona o přestupcích zahájeno řízení z moci úřední ve věci podezření ze spáchání přestupku obviněným.
10. Usnesením č. j. ÚOHS-S0048/2018/VZ-04114/2018/523/GHo ze dne 9. 2. 2018 Úřad stanovil obviněnému lhůtu, v níž mohl navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy a vyjádřit své stanovisko v řízení. Dne 16. 2. 2018 bylo Úřadu doručeno vyjádření obviněného z téhož dne.

11. Úřad dopisem č. j. ÚOHS-S0048/2018/VZ-05700/2018/523/GHo ze dne 23. 2. 2018 sdělil obviněnému stanovisko k vyjádření obviněného ze dne 16. 2. 2018.
12. Úřad usnesením č. j. ÚOHS-S0048/2018/VZ-05638/2018/523/GHo ze dne 23. 2. 2018 stanovil obviněnému lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Dne 2. 3. 2018 bylo Úřadu doručeno vyjádření obviněného z téhož dne.
13. Usnesením č. j. ÚOHS-S0048/2018/VZ-07171/2018/523/GHo ze dne 8. 3. 2018 Úřad stanovil obviněnému novou lhůtu, ve které se mohl vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Obviněný se ve lhůtě určené tímto usnesením ani později k podkladům rozhodnutí nevyjádřil.

Vyjádření obviněného ze dne 16. 2. 2018

14. Dne 16. 2. 2018 doručil obviněný Úřadu vyjádření z téhož dne, v němž předně uvádí, že Úřad již jednou rozhodl o veřejné zakázce č. 2 rozhodnutím č. j. ÚOHS-S1125/2014/VZ-6895/2015/512/VKa ze dne 13. 3. 2015, které nabylo právní moci dne 31. 3. 2015. Obviněný uvádí, že ve správním řízení vedeném pod sp. zn. S1125/2014/VZ na základě návrhu společnosti IKP Engineers Group s.r.o., IČO 25070894, se sídlem Jankovcova 1037/49, 170 00 Praha 7, Úřad konstatoval, že se návrh na přezkoumání úkonů obviněného zamítá, „*neboť nesměřuje proti postupu, který je zadavatel – Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, IČO 70994234, se sídlem Dlážďená 1003/7, 110 00 Praha 1, povinen dodržovat podle citovaného zákona v zadávacím řízení nebo soutěži o návrh.*“ Obviněný dále dodává, že pokud se Úřad již ve svém dřívějším pravomocném rozhodnutí zabýval zadáním veřejné zakázky č. 2 a konstatoval, že se jednalo o zadání podlimitní sektorové veřejné zakázky dle podmínek zákona, nelze nyní rozhodnout o tom, že se obviněný zadáním této veřejné zakázky dopustil přestupku, resp. v této věci vést správní řízení. Závěrem obviněný uvádí, že vedené správní řízení by mělo být zastaveno v souladu se zásadou ne bis in idem.
15. K věcné souvislosti veřejných zakázek obviněný namítá, že ze skutečnosti, že některé činnosti v rámci obou veřejných zakázek se týkaly typově shodných objektů, nelze dovozovat, že tyto zakázky věcně úzce souvisí. Dle názoru obviněného je podstatnější konkrétní věcná náplň jednotlivých plnění a jejich funkční určení, která se obsahově lišila. K tomu obviněný uvádí, že funkčním určením veřejné zakázky č. 1 bylo zpracování standardního výstupu využitelného v řetězci dokumentací pro přípravu staveb. Naproti tomu veřejná zakázka č. 2 byla zadána jako prohloubení prověření záměru ke standardnímu rozsahu územně-technické studie mimo hlavní řetězec dokumentací pro přípravu staveb. Funkčním určením veřejné zakázky č. 2 tedy dle obviněného bylo technické upřesnění některých témat zpracovaných i ve veřejné zakázce č. 1, která však vyžadují hlubší odbornost. Obviněný uzavírá, že tyto odlišné činnosti a výstupy nebylo účelné zadávat společně, neboť obě veřejné zakázky plnily funkčně odlišný a věcně rozdílný účel. Byť se tedy obě veřejné zakázky týkaly částečně typově shodných prvků (tratě, tunelů, mostů), nelze dle obviněného konstatovat, že by ve světle odlišného technického i právního určení pro další využití obviněným, spolu věcně úzce souvisely.
16. K funkční souvislosti veřejných zakázek obviněný uvádí, že veřejné zakázky dle názoru obviněného vzhledem k odlišnému funkčnímu určení pro standardní dokumentaci stavby, resp. pro technické upřesnění a další prověřování mimo dokumentaci stavby nevykazují úzkou funkční souvislost v míře, aby měly být posouzeny jako jedna veřejná zakázka. Obviněný dále doplňuje, že ani společný generálně shodný cíl těchto veřejných zakázek –

realizace vysokorychlostního spojení Praha – Drážďany – pro dovození funkční souvislosti postačovat nemůže.

17. K místní a časové souvislosti mezi veřejnými zakázkami obviněný uvádí, že místní souvislost mezi veřejnými zakázkami lze spatřovat, pokud je u veřejných zakázek shodné místo plnění a jelikož místem plnění bylo v případě všech veřejných zakázek adresa obviněného, obviněný místní souvislost veřejných zakázek nepopírá. K časové souvislosti odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. R075/2010/VZ-13728/2010/310-ASc ze dne 13. 9. 2010, který časovou souvislost mezi dvěma veřejnými zakázkami, které se týkaly stavby cyklostezek, neshledal, přestože zahájení se uskutečnilo s odstupem cca 2 měsíců (7. 7. 2008, resp. 22. 9. 2008).
18. Obviněný dále s odkazem na rozhodovací praxi Úřadu (např. rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R075/2010/VZ-13728/2010/310-ASc ze dne 13. 9. 2010) uvádí, že pokud mezi veřejnými zakázkami není dán alespoň jeden ze znaků věcné, funkční, místní a časové souvislosti, nelze dospět k tomu, že tyto veřejné zakázky tvoří jeden celek. Dle názoru obviněného je mezi veřejnou zakázkou č. 1 a veřejnou zakázkou č. 2 místní souvislost, tyto veřejné zakázky však spolu věcně a funkčně nesouvisí a není mezi nimi dána ani časová souvislost.
19. Obviněný také poukazuje na rozdílné prvky kvalifikace, kdy v rámci veřejné zakázky č. 1 požadoval předložení mimo jiné dokladu o oprávnění k podnikání – živnostenské oprávnění „Projektová činnost ve výstavbě“, zatímco v případě veřejné zakázky č. 2 předložení
 - dokladu o autorizaci opravňující ke zpracování dokumentace a posudku podle § 19 a § 24 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o posuzování vlivů na životní prostředí“),
 - dokladu o autorizaci opravňující ke zpracování dokumentace a posudku podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů,
 - dokladu o autorizaci dle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, a to pro obor „dopravní stavby“, „mosty a inženýrské konstrukce“ a „technologická zařízení staveb“.

Z výše uvedeného obviněný dovozuje, že požadovaná kvalifikace se formálně i obsahově u obou veřejných zakázek lišila a prokazuje skutečnost, že pro jejich plnění byla zapotřebí odlišná odbornost dodavatelů.

20. Obviněný dále uvádí, že předmět veřejné zakázky č. 1 a č. 2 vymezil v souladu se závaznými podklady Evropské unie, konkrétně pak rozhodnutím Evropské komise o poskytnutí finanční pomoci Unie na projekty společného zájmu „*Služby předběžného plánování nové vysokorychlostní železniční tratě Drážďany – Praha*“ – 2013-EU-22004-S – v oblasti transevropských dopravních sítí (TEN-T) ze dne 17. 11. 2014 (dále jen „rozhodnutí evropské komise“), které na straně č. 13 výslovně uvádí, že „*v případě českého příjemce se plánují tři smlouvy: pro činnost č. 4 (první část – technická studie), pro činnosti č. 2, 3, 5, 6 a pro činnosti č. 1, 4 (druhá část – ekonomická studie) a 7.*“. K tomu obviněný dodává, že předmět veřejných zakázek respektuje tyto závazné pokyny Evropské komise. Závěrem je obviněný

toho názoru, že veřejné zakázky netvoří jednotný celek a jejich odděleným zadáním nemohlo dojít k porušení ust. § 13 odst. 3 zákona.

Vyjádření obviněného ze dne 2. 3. 2018

21. Dne 2. 3. 2018 Úřad obdržel vyjádření obviněného k podkladům rozhodnutí, v němž odkazuje na své vyjádření ze dne 16. 2. 2018 a dále uvádí, že pokud by obviněný plnění veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2 požadoval v rámci jedné veřejné zakázky, tj. v rámci jednotných kvalifikačních předpokladů, dopustil by se takovým postupem nepřímé diskriminace potenciálních dodavatelů na dané části trhu. Obviněný k tomu doplňuje, že rozdělení na samostatné veřejné zakázky umožňovalo účast více potenciálních dodavatelů, kteří by naopak byli vyloučeni pro nemožnost plnění předmětu veřejné zakázky, byly-li by aktivity obou veřejných zakázek spojeny.
22. Obviněný dále odkazuje na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R94/2009/VZ-14854/2009/310-JHr ze dne 2. 11. 2009, v němž se uvádí, že: *„[p]ři posouzení je nutné přihlédnout k případné věcné, místní a časové souvislosti zakázek a ke skutečnosti, zda předmět plnění zakázek tvoří jeden funkční celek. Úřad vycházel ze skutečnosti, že v posuzovaných případech jde o zhotovení staveb, tedy z věcného hlediska obecně o práce stejného charakteru. Při bližším posouzení staveb (tedy samotného předmětu veřejných zakázek) je však podle mého názoru potřebné zohlednit rovněž charakteristiku prováděných stavebních prací. V případě obou uvedených veřejných zakázek se nejedná o naprosto shodný druh prací, což vyplývá ze skutečnosti, že při jejich provádění jsou používány jiné pracovní a technické postupy, které vyžadují odlišnou kvalifikaci pracovníků a jiné pracovní a technologické vybavení.“* Obviněný dodává, že ačkoliv je předmětem výše uvedeného rozhodnutí posouzení souvislosti veřejných zakázek na stavební práce, je nutné obecné principy funkční a věcné souvislosti aplikovat i při poskytování služeb v rámci veřejné zakázky č. 1 a 2. Obviněný dále uvádí, že aktivity, jež byly poskytovány v rámci veřejné zakázky č. 2, byly věcně odlišné a nadstandardní, oproti aktivitám poskytovaným v rámci veřejné zakázky č. 1 a jelikož se jednalo o typově odlišné aktivity, k jejichž provedení museli dodavatelé disponovat odlišnými kvalifikačními předpoklady, nelze i ve světle výše uvedeného rozhodnutí hodnotit obě zakázky jako funkční celek. V šetřeném případě se dle obviněného nejednalo o naprosto shodný druh aktivit, proto je nelze vyhodnotit funkčně jako jednu veřejnou zakázku.
23. Obviněný dále uvádí, že časový harmonogram plnění plánování vysokorychlostní tratě a s tím spojené zadávání veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2 bylo plněno na základě rozhodnutí evropské komise. Obviněný tedy v procesu zadávání veřejných zakázek postupoval maximálně v souladu s podmínkami tohoto rozhodnutí, neboť pochopitelně usiloval o získání finančních prostředků. Tento aspekt by měl dle obviněného být zohledněn právě při posuzování časové souvislosti veřejných zakázek, obdobně jako byl zohledněn v rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R94/2009/VZ-14854/2009/310-JHr ze dne 2. 11. 2009, v němž se uvádí, že *„[v]e vztahu k časové shodě výběrových řízení uvádím následující. Pokud chtěl být zadavatel úspěšný při získání finančních prostředků ve formě dotace, měl povinnost řídit se pravidly danými pro jejich poskytnutí. Zadavateli tedy nezbylo než požadované úkony provést ve stanovených termínech. Žádosti o dotace byly podány na základě stejného opatření a v rámci stejné výzvy k jejich podání. Na tyto žádosti pak navazovaly jednotlivé úkony samotných výběrových řízení, které tedy byly logicky realizovány*

ve shodném časovém období. Ze samotné skutečnosti formální časové shody, která v důsledku těchto skutečností vznikla při provádění jednotlivých úkonů daných výběrových řízení, však nelze podle mého názoru automaticky usuzovat také na věcnou souvislost uvedených řízení.“

24. Závěrem obviněný uvádí, že je přesvědčen, že v šetřeném případě není naplněna podmínka věcné, funkční ani časové souvislosti. Z tohoto důvodu, i ve světle dodržení zásady in dubio pro reo (v pochybnostech ve prospěch obviněného) je obviněný přesvědčen, že z jeho strany nedošlo k zaviněnému spáchání přestupku.

III. ZÁVĚRY ÚŘADU

25. Úřad přezkoumal na základě § 112 a násl. ustanovení zákona případ ve všech vzájemných souvislostech a po zhodnocení všech podkladů, zejména dokumentace o veřejné zakázce, vyjádření obviněného, a na základě vlastního zjištění konstatuje, že obviněný při uzavření smluv na plnění veřejných zakázek č. 1 a č. 2 nepostupoval v souladu se zákonem, a proto rozhodl o uložení pokuty. Ke svému rozhodnutí uvádí Úřad následující rozhodné skutečnosti.

K postavení obviněného jako zadavatele

26. Podle § 2 odst. 1 zákona se za zadavatele veřejné zakázky pro účely tohoto zákona považuje veřejný, dotovaný a sektorový zadavatel.
27. Podle § 2 odst. 2 písm. d) zákona je veřejným zadavatelem jiná právnická osoba, pokud
1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu, které nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, a
 2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu.
28. Podle § 2 odst. 7, věty první, zákona platí, že pokud vykonává veřejný zadavatel nebo dotovaný zadavatel jednu či více relevantních činností podle § 4 zákona, platí pro něj ustanovení zákona vztahující se na sektorového zadavatele za předpokladu, že veřejná zakázka má být zadávána v souvislosti s výkonem relevantní činnosti.
29. Podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona se relevantní činností pro účely zákona rozumí činnost související s poskytováním či provozováním dopravních sítí poskytujících službu veřejnosti v oblasti drážní, tramvajové, trolejbusové nebo lanové dopravy a provozování veřejné autobusové dopravy (dále jen „dopravní síť“); dopravní síť se považuje za existující, pokud je činnost podle tohoto písmene poskytována podle podmínek stanovených příslušným správním orgánem, zejména pak podmínek týkajících se poskytování či provozování dopravní sítě, přepravní kapacity nebo frekvence poskytování takové činnosti.
30. Úřad uvádí, že zadavatel byl zřízen a jeho činnost upravuje zákon č. 77/2002 Sb., o akciové společnosti České dráhy, státní organizaci Správa železniční dopravní cesty a o změně zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 77/1997 Sb., o státním podniku, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 77/2002 Sb.“).
31. Podle § 21 odst. 1 zákona č. 77/2002 Sb. provozuje zadavatel železniční dopravní cestu ve veřejném zájmu (zajišťuje její provozuschopnost, modernizaci a rozvoj). Z výroční zprávy

zadavatele za rok 2016 vyplývá, že potřeby veřejného zájmu, k jejichž uspokojování byl zadavatel zřízen, nemají průmyslovou nebo obchodní povahu, jelikož zadavatel neprovozuje svoji činnost za jinak běžných tržních podmínek, neboť stát (prostřednictvím jeho organizačních složek) či Státní fond dopravní infrastruktury finančně přispívají na výkon této činnosti. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že zadavatel první podmínku podle § 2 odst. 2 písm. d) bod 1. zákona naplňuje.

32. Podle § 27 a násl. zákona č. 77/2002 Sb. představují orgány zadavatele správní rada (kterou tvoří 7 členů jmenovaných a odvolávaných vládou na návrh ministra dopravy a spojů) a generální ředitel (jehož jako statutární orgán zadavatele jmenuje a odvolává správní rada). K závěru o splnění podmínky uvedené v § 2 odst. 2 písm. d) bod. 2 zákona přitom postačí, pokud je naplněna alespoň jedna z dílčích charakteristik vztahu zadavatele a státu či jiného veřejného zadavatele (tj. financování, ovládání nebo jmenování nadpolovičního počtu členů orgánů zadavatele). S ohledem na skutečnost, že členové správní rady zadavatele jsou jmenováni vládou na návrh ministra dopravy a spojů, má Úřad za prokázané, že zadavatel podmínku podle § 2 odst. 2 písm. d) bod 2. zákona naplnil.
33. S ohledem na shora uvedené je tedy možné konstatovat, že jelikož obviněný naplnil podmínky uvedené v § 2 odst. 2 písm. d) zákona, byl v době zadávání šetřených veřejných zakázek veřejným zadavatelem.
34. Obviněný ve výzvě k podání nabídky na šetřené veřejné zakázky uvedl, že posuzovanou veřejnou zakázku zadává jakožto sektorový zadavatel. Úřad se tudíž bude v dalším zabývat tím, zda byl obviněný při zadávání šetřené veřejné zakázky oprávněn postupovat dle ustanovení zákona platných pro sektorové zadavatele.
35. Podle § 2 odst. 7 zákona vykonává-li veřejný zadavatel nebo dotovaný zadavatel jednu či více relevantních činností podle § 4 zákona, platí pro něj ustanovení zákona vztahující se na sektorového zadavatele za předpokladu, že veřejná zakázka má být zadávána v souvislosti s výkonem relevantní činnosti. Veřejný zadavatel však nepostupuje podle ustanovení vztahujících se na sektorového zadavatele, pokud vykonává relevantní činnost podle § 4 odst. 1 písm. d) a e) zákona.
36. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že pro konstatování relevantní činnosti podle § 4 odst. 1 písm. f) zákona je třeba kumulativní splnění tří podmínek. První podmínkou je, aby se jednalo o činnost související s poskytováním nebo provozováním dopravních sítí v oblasti drážní, tramvajové, trolejbusové nebo lanové dopravy a provozování veřejné autobusové dopravy. Dopravními sítěmi je třeba v kontextu šetřené veřejné zakázky rozumět síť drah, kterou je dle § 2 odst. 1 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dráhách“) cesta určená k pohybu drážních vozidel včetně pevných zařízení potřebných pro zajištění bezpečnosti a plynulosti drážní dopravy. Činností související s provozováním dopravních sítí je nejen činnost provozovatele dopravy (dopravce), ale v případě drážní dopravy rovněž činnost provozovatele dráhy, který zabezpečuje a obsluhuje dráhu a organizuje drážní dopravu. Předmětem činnosti zadavatele je podle § 21 zákona č. 77/2002 Sb. provozování železniční dopravní cesty ve veřejném zájmu. Z takto definovaného předmětu činnosti zadavatele je zřejmé, že činností zadavatele je poskytování nebo provozování dopravních sítí v oblasti drážní dopravy.

37. Druhou podmínkou je, aby tyto dopravní sítě poskytovaly službu veřejnosti. Tuto podmínku v případě obviněného považuje Úřad za splněnou, neboť její činnost nesměřuje výlučně k uspokojení potřeb jedné nebo více osob, které by byly osobami dostatečně zřetelně identifikovanými a tvořícími předem definitivně uzavřený kruh (tak by tomu mohlo být např. v případě provozování vlečky výlučně pro vlastní soukromou potřebu, popřípadě potřebu jiného podnikatele).
38. Třetí podmínkou je, aby se jednalo o činnost, jejíž podmínky byly stanoveny rozhodnutím příslušného správního orgánu na základě zákona [„(...)dopravní síť se považuje za existující, pokud je činnost podle tohoto písmene poskytována podle podmínek stanovených příslušným správním orgánem (...)“ – viz § 4 odst. 1 písm. f) zákona]. V konkrétním případě se jedná o zákon o dráhách. Obviněný je držitelem úředního povolení k provozování dráhy, vydaného ve smyslu § 11 zákona o dráhách (rozhodnutí Drážního úřadu č. j. 3-4277/07-DÚ/Le ze dne 29. 5. 2008), v němž drážní správní úřad uvedl podmínky provozování dráhy, čímž byla splněna i třetí podmínka pro konstatování výkonu relevantní činnosti dle § 4 odst. 1 písm. f) zákona. Vzhledem k výše uvedenému je tak zřejmé, že obviněný splňuje předpoklad pro jeho eventuální zařazení do kategorie sektorových zadavatelů. K tomu, aby však v šetřeném případě zadavatel vystupoval v pozici sektorového zadavatele, musí být ve smyslu § 2 odst. 7 zákona Úřadem ještě zjištěno, zda šetřené veřejné zakázky č. 1 a č. 2 byly zadávány v souvislosti s výkonem relevantní činnosti.
39. Předmětem plnění veřejných zakázek č. 1 a č. 2 je, mimo jiné, zpracování studií týkajících se výstavby nové vysokorychlostní železniční tratě. Vzhledem k právě řečenému má Úřad za prokázané, že předměty šetřených veřejných zakázek přímo souvisí s výkonem relevantní činnosti, a proto při jejím zadávání platila podle § 2 odst. 7 zákona pro Správu železniční dopravní cesty, státní organizaci, tj. pro obviněného, ta ustanovení zákona, která se vztahují na sektorové zadavatele. Obviněný tudíž při zadávání šetřené veřejné zakázky vystupoval v pozici sektorového zadavatele.
40. Pro úplnost Úřad uvádí, že na právním postavení obviněného nic nezměnilo ani nabytí účinnosti zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZZVZ“), neboť dle příslušných ustanovení ZZVZ je obviněný také veřejným zadavatelem zadávajícím sektorovou veřejnou zakázku při výkonu relevantní činnosti [§ 4 odst. 1. písm. e), § 151 odst. 1 a § 153 odst. 1 písm. f) ZZVZ](blíže viz předchozí obsah odůvodnění tohoto rozhodnutí).

K výroku I. tohoto rozhodnutí

Relevantní ustanovení zákona

41. Podle § 12 odst. 1 zákona se nadlimitní veřejnou zakázkou rozumí veřejná zakázka, jejíž předpokládaná hodnota podle § 13 zákona bez daně z přidané hodnoty dosáhne nejméně finančního limitu stanoveného prováděcím právním předpisem pro jednotlivé kategorie zadavatelů, oblasti a druhy veřejných zakázek, případně kategorie dodávek nebo služeb. Tento prováděcí právní předpis stanoví rovněž seznam zboží pořizovaného Českou republikou - Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a výši tohoto limitu.
42. Podle § 2 odst. 2 písm. c) nařízení vlády č. 77/2008 Sb., o stanovení finančních limitů pro účely zákona o veřejných zakázkách, o vymezení zboží pořizovaného Českou republikou -

Ministerstvem obrany, pro které platí zvláštní finanční limit, a o přepočtech částek stanovených v zákoně o veřejných zakázkách v eurech na českou měnu (dále jen „nařízení vlády o stanovení finančních limitů“), činí finanční limit podle § 12 odst. 1 zákona v případě veřejných zakázek na služby pro sektorové zadavatele 10 489 000 Kč.

43. Podle § 13 odst. 1 zákona se předpokládanou hodnotou veřejné zakázky pro účely zákona rozumí zadavatelem předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky, který je zadavatel povinen stanovit pro účely postupu v zadávacím řízení před jeho zahájením. Při stanovení předpokládané hodnoty je vždy rozhodná cena bez daně z přidané hodnoty.
44. Podle § 13 odst. 3 zákona nesmí zadavatel rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně.
45. Podle § 13 odst. 4 zákona, je-li veřejná zakázka rozdělena na části, je pro stanovení předpokládané hodnoty rozhodující součet předpokládaných hodnot všech částí veřejné zakázky.
46. Podle § 19 odst. 1 zákona postupuje sektorový zadavatel podle tohoto zákona pouze v případě nadlimitních veřejných zakázek zadávaných v souvislosti s výkonem relevantní činnosti.
47. V § 21 odst. 1 zákona jsou upraveny tyto druhy zadávacích řízení
 - a) otevřené řízení (§ 27 zákona),
 - b) užší řízení (§ 28 zákona),
 - c) jednací řízení s uveřejněním (§ 29 zákona),
 - d) jednací řízení bez uveřejnění (§ 34 zákona),
 - e) soutěžní dialog (§ 35 zákona),
 - f) zjednodušené podlimitní řízení (§ 38 zákona).
48. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží postup stanovený zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce č. 1

49. Obviněný výzvou ze dne 10. 7. 2014 oslovil 5 následujících dodavatelů k podání nabídky na podlimitní veřejnou zakázku č. 1:
 - IKP Consulting Engineers, s.r.o., IČO 45799016, se sídlem Jankovcova 1037/49, 170 00 Praha 7;
 - SUDOP PRAHA a.s., IČO 25793349, se sídlem Olšanská 2643/1a, 130 80 Praha 3 (dále jen „SUDOP PRAHA a.s.“);
 - MORAVIA CONSULT Olomouc a.s., IČO 64610357, se sídlem Legionářská 1085/8, 779 00 Olomouc (dále jen „MORAVIA CONSULT Olomouc a.s.“);
 - METROPROJEKT Praha a.s., IČO 45271895 , se sídlem I.P. Pavlova 1786/2, 120 00 Praha 2;

- SUDOP BRNO, spol. s.r.o., IČO 44960417, se sídlem Kounicova 688/26, 602 00 Brno.

Ve výzvě se uvádí, že obviněný zadává veřejnou zakázku č. 1 v souvislosti s výkonem relevantní činnosti ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. f) zákona, a dále, že obviněný v souladu s ust. § 19 odst. 1 zákona jako sektorový zadavatel nepostupuje při zadání této podlimitní veřejné zakázky č. 1 podle ustanovení zákona.

50. Dle bodu 2 výzvy je předmětem plnění zpracování územně technické studie stavby „Nová trať Litoměřice – Ústí nad Labem – st. hranice SRN“ podle zadávací dokumentace, která je nedílnou přílohou výzvy. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 1 byla stanovena na 7 000 000 Kč bez DPH.
51. Dle bodu 3 výzvy tvoří zadávací dokumentaci mj. výzva, zvláštní podmínky, návrh smlouvy o dílo a formulář nabídky.
52. V bodu 4 výzvy je uveden termín zahájení prací „*ihned po podpisu Smlouvy o dílo*“ a dále termín prvního dílčího plnění do 30. 11. 2014, druhého dílčího plnění do 31. 3. 2015 a konečný termín plnění do 30. 6. 2015. Dále je uvedeno, že místem plnění je „*Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, Sokolovská 278/1955, 190 00 Praha 9*“.
53. Ve Zvláštních podmínkách pro zpracování dokumentace „Územně technická studie nové tratě Litoměřice – Ústí nad Labem – st. hranice SRN“ v bodě 6. Další požadavky na studii se uvádí, že:
 - „*[s]tudie vícestupňově porovná zadané varianty. V prvním stupni srovná všechny zadané varianty s hrubým technickým řešením, a to zejména z pohledu provozních přínosů, územní průchodnosti a investiční náročnosti. Na základě těchto výsledků budou doporučeny vybrané varianty do dalšího stupně. Tyto varianty, po odsouhlasení zadavatelem a MD, budou technicky podrobně dopracovány do standardu ÚTS a podrobně porovnány ...*
 - *[v]ybrané varianty budou (v druhém stupni zpracování ÚTS) zpracovány již podrobněji, dle standardu ÚTS a dle dalších požadavků v této dokumentaci uvedených.*

Studie musí:

- *održet při hodnocení záměru rámcový obsah vyhodnocení vlivů ZÚR na životní prostředí pro účely posuzování vlivů koncepcí na životní prostředí podle části A vyhodnocení vlivů na udržitelný rozvoj území přílohy stavebního zákona,*
- *obsahovat zejména zhodnocení předpokládaných vlivů navrhovaných variant vedení předmětné trasy, včetně vlivů sekundárních, synergických, kumulativních, krátkodobých, střednědobých a dlouhodobých, trvalých a přechodných, kladných a záporných; hodnotí se vlivy na obyvatelstvo, lidské zdraví, biologickou rozmanitost, faunu, floru, půdu, horninové prostředí, vodu, ovzduší, klima, hmotné statky, kulturní dědictví včetně dědictví architektonického a archeologického a vlivy na krajinu včetně vztahů mezi uvedenými oblastmi vyhodnocení,*

- *obsahovat porovnání zjištěných nebo předpokládaných kladných a záporných vlivů podle jednotlivých variant řešení jejich zhodnocení, stejně jako srozumitelný popis použitých metod vyhodnocení včetně jejich omezení,*
- *obsahovat zhodnocení důsledků prověřovaných koncepcí a záměrů na evropsky významné lokality a ptačí oblasti.“*

V bodě 7. Požadovaný obsah studie oddíl 6. Posouzení vlivu na životní prostředí se uvádí, že *„bude posouzena vazba jednotlivých variant na životní prostředí, a vztah k proceduře EIA, vliv na zvláště chráněná území, Naturu 2000, EVL (evropsky významné lokality), vliv na územní systém ekologické stability, vliv na významné krajinné prvky, vliv na půdu, vliv na lesy, vliv na památky a archeologické nálezy, ovlivnění vodních zdrojů, ochrana před hlukem a vibracemi“*.

V bodě 7. Požadovaný obsah studie oddíl 7. Identifikace a hodnocení střetů se uvádí *„identifikace potenciálních střetů navrženého koridoru s plochami s rozdílným způsobem využití, hodnocení potenciálních střetů navrženého koridoru s plochami s rozdílným způsobem využití, hodnocení potenciálních střetů navržené trasy a koridoru VRT s ohledem na navrhované technické řešení a stanovení podmínek pro umístování staveb“*.

54. Dle Protokolu o otevírání obálek ze dne 5. 8. 2014 obdržel obviněný na veřejnou zakázku č. 1 nabídku od dodavatele SUDOP PRAHA a.s. a MORAVIA CONSULT Olomouc a.s.
55. Dne 15. 8. 2014 uzavřel obviněný smlouvu o dílo na plnění veřejné zakázky č. 1 s vybraným zhotovitelem SUDOP PRAHA a.s. (dále jen „Smlouva č. 1“).
56. Dle čl. 3 – Předmět smlouvy Smlouvy č. 1 se zhotovitel zavazuje *„provést na svůj náklad a nebezpečí níže uvedené dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit za něj zhotoviteli dohodnutou cenu“*. Dílem se rozumí *„zpracování územně technické studie (dále jen „ÚTS“): „Nová trať Litoměřice – Ústí nad Labem – st. hranice SRN““*.
57. V čl. 4 - Výchozí a závazné podklady a údaje k plnění předmětu smlouvy Smlouvy č. 1 se zhotovitel zavazuje plnit předmět smlouvy v souladu s výzvou k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1, nabídkou zhotovitele a zvláštními podmínkami pro zpracování územně technické studie, které jsou nedílnou součástí Smlouvy č. 1.
58. Dle čl. 5 – Termíny plnění Smlouvy č. 1 je termín zahájení prací *„ihned po podpisu Smlouvy o dílo“* a dále termín prvního dílčího plnění do 30. 11. 2014, druhého dílčího plnění do 31. 3. 2015 a konečný termín plnění do 30. 6. 2015. Ze smlouvy č. 1 vyplývá, že místem plnění je *„Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, Sokolovská 278/1955, 190 00 Praha 9“*.
59. Podle čl. 6 – Cena za provedení díla Smlouvy č. 1 je cena díla 6 850 000 Kč bez DPH.
60. Dle bodu II.2.3 Činnosti a mezníky v rámci akce oddíl 1. Hlavní cíle akce přílohy II. rozhodnutí evropské komise zahrnuje projekt *„Služby předběžného plánování nové vysokorychlostní železniční tratě Drážďany – Praha“* (dále jen „projekt“) přípravné studie týkající se *„vyšetřování pravidel a norem v rámci TSI a příslušného vnitrostátního práva, další vyšetřování ohledně polohy v rámci preferovaného koridoru, technický průzkum hlavních struktur, technickou a ekonomickou studii vysokorychlostní tratě z Litoměřic k německé státní hranici, posuzování vlivů nové tratě z Litoměřic k německé státní hranici na životní prostředí,*

údaje pro strategické posouzení vlivů na životní prostředí (SEA), vypracování koncepce odborných znalostí týkajících se životního prostředí, stanovení časových a finančních požadavků týkajících se projektu a vypracování koncepce pro další plánování projektu. Činnost na projektu je rozdělena do sedmi aktivit. Předmět plnění veřejné zakázky č. 1, a to zpracování územně technické studie stavby „Nová trať Litoměřice – Ústí nad Labem – st. hranice SRN“ představuje Podaktivita 4.1: Územně technická studie Aktivita 4: Technicko-ekonomická studie vysokorychlostní trati Litoměřice – státní hranice s Německem.

61. Výstupem veřejné zakázky č. 1 jsou mj. následující textové dokumentace:

- A.1 – Souhrnná zpráva. Ve Zprávě se uvádí, že *„činnost na projektu je rozdělena do celkem sedmi provázaných aktivit“* a dále, že Aktivita 4: Technicko-ekonomická studie vysokorychlostní trati Litoměřice – státní hranice s Německem obsahuje Podaktivitu 4.1: Územně technická studie. Na závěr ze zprávy vyplývá, že po posouzení výchozích základních koncepčních variant byly podrobněji dokládány varianty A, C, E, F2 a E-C (dále jen „vymezené varianty“).
- A.2 – Technické a provozní řešení. V Kapitole 3: Dílčí komentáře technických profesí Podkapitola 3.1: Mostní objekty je u vymezených variant (kromě varianty E-C) popsána trasa vymezené varianty, jsou vytipovány mosty na trase, popsány typy použitelných mostních konstrukcí, stanovena obtížná místa ve vymezené variantě z hlediska náročnosti mostních konstrukcí. V Podkapitole 3.2 Tunely je popsána obecně problematika tunelových staveb z následujících hledisek: délka tunelu, počet tubusů, krátké tunely, ekodukty, ražené tunely, hloubené tunely, portály, železniční svršek v tunelech, ostatní parametry. Kapitola 7: Přílohy obsahuje přílohu P.1 Tabulka mostů, kde je uveden přehled rozhodujících mostních objektů u vymezených variant (kromě variant E a E-C) obsahující následující parametry u každého mostu: staničení, délka mostu, rychlost, směrové a výškové poměry, překážka, příčný řez, možná statická schémata, materiál, schéma možného podélného řezu. Dále dokument obsahuje přílohu P.2 Tabulka tunelů, kde je uveden přehled tunelů u vymezených variant (kromě varianty E-C) obsahující následující parametry u každého tunelu: staničení, délka, hloubení, ražba, název tunelu, metoda výstavby, návrhová rychlost, propojky, úniky, směrové vedení, výškové vedení, nadloží.
- A.3 – Geologická rešerše. V Kapitole 1: Úvod jsou popsány stručné geologické a hydrogeologické poměry v celém zájmovém prostoru. V Kapitole 2: Geohazardy – kolize s georiziky jsou u každé vymezené varianty uvedeny kolize s geologickými riziky, mezi něž patří svahové nestability (sesuvná území), vlivy důlní činnosti (oznámená funkční důlní díla, stará důlní díla, poddolovaná území), chráněná ložisková území, chráněná území pro zvláštní zásahy do zemské kůry, výhradní ložiska a schválené prognózní zdroje, dobývací prostory a ložiska nerostů. V Kapitole 3: Inženýrskogeologické poměry ve vymezených úsecích jsou u každé vymezené varianty popsány inženýrskogeologické poměry, zejména typy pokryvných útvarů daného území, podloží území, horniny skalního podkladu, předpokládaná hloubka podzemní vody. Přílohovou část 1 tvoří Kolize navržených variant s geologickými riziky, Přílohovou část 2 tvoří Navržené varianty v geologické mapě a Přílohovou část 3 tvoří Navržené varianty v hydrogeologické mapě.

- A.4 – Vyhodnocení územních a environmentálních dopadů. V Kapitole 1: Identifikace a hodnocení střetů s územním plánem je u každé vymezené varianty (konkrétně obcí, jimiž trasa vymezené varianty prochází) popsán vliv trasy dané vymezené varianty na plochy s rozdílným způsobem využití. V Kapitole 2: Posouzení vlivu na životní prostředí je u každé vymezené varianty posuzován vliv trasy dané vymezené varianty na životní prostředí, a to zejména z následujících hledisek: ovzduší, hluk, vibrace, ochrana přírody a krajiny (zvláště chráněná území, NATURA 2000, zvláště chráněné druhy živočichů a rostlin s národním významem, krajina a krajinný ráz, fragmentace krajiny, územní systém ekologické stability, EECONET, významné krajinné prvky, památné stromy), kulturní a historické hodnoty území (národní kulturní památky, krajinné památkové zóny, území s archeologickými nálezy), horninové prostředí a přírodní zdroje (dobývací prostor, chráněné ložiskové území, chráněná území pro zvláštní zásahy do zemské kúry, ložisko nerostných surovin, poddolované území, staré důlní dílo), ochrana vod (vodní zdroje povrchové, podzemní vody včetně ochranného pásma, CHOPAV, vodní útvar povrchových a podzemních vod, vodní nádrže, záplavové území, chráněná území s vazbou na vodu), vliv na zemědělský půdní fond a pozemky určené k plnění funkcí lesa. Kapitola 4: Tabulkový souhrn územních a environmentálních střetů shrnuje údaje uvedené v Kapitole 1 a Kapitole 2, přičemž vlivy uvedené v Kapitole 2 dále hodnotí.

Skutečnosti vyplývající z dokumentace o veřejné zakázce č. 2

62. Obviněný výzvou ze dne 21. 11. 2014 oslovil 5 následujících dodavatelů k podání nabídky na podlimitní veřejnou zakázku č. 2:
- Mott MacDonald CZ, spol. s.r.o., IČO 48588733, se sídlem Národní 984/15, 110 00 Praha 1 (dále jen „Mott MacDonald CZ, spol. s r.o.“);
 - SUDOP PRAHA a.s.
 - MORAVIA CONSULT Olomouc a.s.
 - METROPROJEKT Praha a.s., IČO 45271895, se sídlem I.P. Pavlova 1786/2, 120 00 Praha 2;
 - SUDOP BRNO, spol. s.r.o., IČO 44960417, se sídlem Kounicova 688/26, 602 00 Brno.

Ve výzvě se uvádí, že obviněný zadává veřejnou zakázku č. 2 v souvislosti s výkonem relevantní činnosti ve smyslu ust. § 4 odst. 1 písm. f) zákona, a dále, že obviněný v souladu s ust. § 19 odst. 1 zákona jako sektorový zadavatel nepostupuje při zadání této podlimitní veřejné zakázky č. 2 podle ustanovení zákona.

63. Dle bodu 2 výzvy je předmětem plnění zpracování studie „Inženýrsko-environmentální analýza nového železničního spojení Lovosice – Drážďany na území ČR“ podle zadávací dokumentace, která je nedílnou přílohou výzvy. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky byla stanovena na 8 780 000 Kč bez DPH.
64. Dle bodu 3 výzvy tvoří zadávací dokumentaci výzva, technické podmínky zadání studie a návrh smlouvy o dílo.
65. V bodu 4 výzvy je uveden termín zahájení prací „*ihned po podpisu Smlouvy o dílo*“ a dále termín prvního dílčího plnění do 31. 5. 2015, druhého dílčího plnění do 30. 6. 2015, třetího

dílčího plnění do 30. 8. 2015, čtvrtého dílčího plnění do 30. 9. 2015 a konečný termín plnění do 30. 10. 2015. Dále je uvedeno, že místem plnění je „*Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, Sokolovská 278/1955, 190 00 Praha 9*“.

66. Dle technických podmínek zadání studie: Inženýrsko-environmentální analýza nového železničního spojení Lovosice – Drážďany na území ČR je „*činnost na projektu rozdělena do celkem sedmi provázaných aktivit*“. Předmětem veřejné zakázky č. 2 jsou aktivity 2, 3, 5 a 6.

- *Aktivita 2: Posouzení upřednostňovaných koridorů – „v Aktivitě 4 první část (tj. Podaktivita 4.1, samostatně zadaná územně technická studie) bude jako dílčí výstup zpracováno hrubé technické řešení tras, jejich posouzení a zúžení počtu variant pro další zpracování. Tento výstup (bude k dispozici v lednu 2015) poslouží jako definice koridorů pro posouzení v Aktivitě 2. ...“.*

Podaktivita 2.1: Posouzení z hlediska sídelních oblastí – posouzení na základě archivních zdrojů a místních šetření bude identifikovat střet koridorů vymezených v Aktivitě 4 se strukturou sídelních útvarů z hlediska:

- zastavěných a zastavitelných území, ploch pro zástavbu s rozdílným způsobem využití (plochy bydlení, plochy výroby a skladování, plochy občanské vybavenosti, plochy dopravní a technické infrastruktury);
- kulturní a historické hodnoty území (např. kulturní a historické památky, archeologická naleziště) a vlivů na obyvatelstvo a lidské zdraví včetně vlivů sekundárního, synergických a kumulativních (dle Vyhodnocení vlivu záměru a koncepce na udržitelný rozvoj území podle části A přílohy zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“).

Podaktivita 2.2: Posouzení z hlediska životního prostředí – posouzení na základě archivních zdrojů a místních šetření bude identifikovat střety koridorů vymezených v Aktivitě 4 s prvky ochrany přírody a s dalšími složkami životního prostředí a tyto střety hodnotit. Prověřovány budou následující složky životního prostředí:

- evropsky významné lokality a ptačí oblasti (Natura 2000), územní systém ekologické stability (ÚSES), vlivy na fragmentaci krajiny, zvláště chráněná území, přírodní parky, významné krajinné prvky, hodnotné ekosystémy;
- flóra, fauna, krajina, krajinný ráz, půdní fond (ZPF, PUPLF), povrchové a podzemní vody, pásma hygienické ochrany vodních a léčivých zdrojů, CHOPAV, surovinové zdroje a přírodní zdroje (např. dobývací prostory, chráněná ložisková území).

Podaktivita 2.3: Posouzení z hlediska geofyzikálních aspektů – posouzení na základě archivních zdrojů a místních šetření bude identifikovat geologické a hydrogeologické podmínky koridorů vymezených v Aktivitě 4:

- vytěžení archivu Geofondu a jiných dosažitelných archivů – sondy, mapy, poddolovaná území, svahové deformace;
- vypracování účelové inženýrskogeologické mapy v měřítku 1 : 25 000 šířky minimálně 1000 metrů pro trasu. Mapa bude obsahovat vyznačení

rizikových území z hlediska poddolování, podmáčení, výsypek, svahových deformací, ložisek nerostných surovin atd.;

- vypracování geologické mapy a účelové hydrogeologické mapy v tunelových úsecích;
- vypracování účelové hydrogeologické mapy obsahující povrchové zdrže a neodvodněné oblasti, studny atd.

Výstupem bude mj. zpráva o orientačním inženýrskogeologickém a hydrogeologickém průzkumu, která bude obsahovat mj.:

- základní místopis trasy s přehledem morfologických, geologických a hydrogeologických poměrů a dále údaje o hlavních typech pokryvných útvarů a horninách skalního podkladu a o předpokládané hloubce podzemní vody;
- předběžné vymezení oblastí nevhodných z hlediska stability, poddolování, výsypek a posouzení (makroskopický odhad) vhodnosti zemin ze zářezů pro násypy, předběžné posouzení inženýrskogeologických poměrů v místech velkých objektů;
- podrobné popisy a mapy portálových oblastí s vyhodnocením rizik spojených s otevíráním portálů, dosažitelné informace o strukturních prvcích a zvětrání, které ovlivní ražbu příportálových úseků, celkový přehled geologie s riziky pro ražbu tunelů, inženýrskogeologickou mapu a hydrogeologickou mapu a podélný geologický řez v měřítku 1 : 10 000/1 : 1000;
- posouzení vhodnosti trasy a katalog geologických rizik spojených s výstavbou. Rizika rozdělit podle důležitosti na kritická, důležitá a málo významná a pravděpodobnost výskytu na jistotu, pravděpodobné, málo pravděpodobné.

o Aktivita 3: Technické otázky rozhodujících objektů

Podaktivita 3.1: Tunely – součástí vedení nové trasy budou významné tunelové objekty: přeshraniční tunel Behrtal – Stradov (u Chabařovic) délky cca 19 km a tunel mezi Lovosicemi a Ústím nad Labem (variantní tunelový průchod Českým středohořím). Pro každý tunel budou zhodnoceny a porovnány technické možnosti řešení z hlediska:

- koncepce tunelů (dva jednokolejné tunely / dvoukolejný tunel s únikovou štolou);
- optimalizace světlého tunelového průřezu v závislosti na návrhové rychlosti, tunelovém průjezdním průřezu, aerodynamickém účinku projíždějících souprav (včetně vlivu na soupravu a její vybavení) a energetické náročnosti provozu;
- umístění a koncepce tunelových portálů (riziko sesuvů) a povrchových objektů, prostorové požadavky na předportálové úseky; doporučení

technologie výstavby, koncepce logistiky a zařízení stavenišť; technického řešení tunelů (ostění tunelu, hydroizolace, kolejový svršek, trakce a stavebně bezpečnostní prvky);

- koncepce větrání a technologického vybavení tunelů a koncepce požárně bezpečnostního řešení objektu;
- geologických, hydrogeologických a geotechnických vlastností horninového masivu včetně vlivu výšky nadloží a poddolovaných území a povrchových lomů (ve vazbě na Aktivitu 2) včetně analýzy geotechnických rizik a rizik výstavby;
- vlivu stávajících povrchových objektů a inženýrských sítí a nakládání s vytěženým materiálem, posouzení jeho dalšího využití a příp. nalezení vhodné lokality pro uložení rubaniny.

Podaktivita 3.2: Velké mostní objekty – součástí vedení nové trasy budou významné mostní objekty: překročení Labe u Litoměřic, překročení Labe v Ústí nad Labem (při vedení trasy ze Střekova do Ústí nad Labem – západ), příp. překročení údolí Bíliny u Rtně nad Bílinou a Zalužanského potoka u Chabařovic (při vedení trasy západně od Ústí nad Labem). Pro každé přemostění budou zhodnoceny a porovnány technické možnosti řešení z hlediska:

- situování v terénu (poloha, výška, okolí, krajinný aspekt), geologických podmínek dané lokality (ve vazbě na Aktivitu 2); technického řešení konstrukce, metody a náročnosti výstavby, provozování, údržby a životnosti.
- Aktivita 5: Hodnocení vlivů nové tratě na životní prostředí – pro koridory vymezené v Aktivitě 4 budou zajištěny, shromážděny a vyhodnoceny potřebné údaje z hlediska stávajícího stavu jednotlivých složek životního prostředí (viz též Aktivita 2) a bude posouzen vliv koncepce záměru na životní prostředí a veřejné zdraví ve vymezeném dotčeném území. Dokumentace „*Oznámení koncepce*“ bude sloužit jako podklad pro zjišťovací řízení v rámci následného procesu SEA.“
 - Aktivita 6: Koncepce odborných posudků a expertíz

Podaktivita 6.1: Požadavky na geotechnické posouzení a hydrogeologický průzkum – na základě výstupů především Aktivity 2 bude zpracován projekt průzkumných prací pro předběžný inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum ve formě zadávací dokumentace pro navazující samostatnou zakázku na provedení průzkumu.

Podaktivita 6.2: Požadavky na průzkum pro tunely - na základě výstupů především Aktivity 2 bude zpracován projekt průzkumných prací pro předběžný inženýrskogeologický a hydrogeologický průzkum pro tunely ve formě zadávací dokumentace pro navazující samostatnou zakázku na provedení průzkumu.

Podaktivita 6.3: Požadavky na průzkum v oblasti ochrany ohrožených druhů - na základě výstupů především Aktivity 2 bude zpracován plán pro biologické hodnocení zaměřené na prokázání výskytu zejména zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů a pro posouzení vlivu stavby na krajinný ráz, obojí ve formě zadávací

dokumentace pro navazující samostatné zakázky na provedení hodnocení/posouzení.

Podaktivita 6.4: Požadavky na průzkum v oblasti protihlukové ochrany - na základě výstupů především Aktivity 2 bude zpracován plán pro zpracování predikční hlukové studie (dokumentace) obsahují mj. hlukové mapy, odhad počtu obyvatel ovlivněných příslušnými intervaly hlukové zátěže a návrh příp. protihlukových opatření, a to ve formě zadávací dokumentace pro navazující samostatnou zakázku na provedení studie.

67. Dle Protokolu o otevírání obálek ze dne 5. 12. 2014 obdržel obviněný na veřejnou zakázku č. 2 nabídku od dodavatele MORAVIA CONSULT Olomouc a.s. a společnosti bez právní osobnosti „SUDOP-MM: Lovosice – Drážďany“ vzniklé na základě společenské smlouvy ze dne 1. 12. 2014, jejímiž členy jsou SUDOP PRAHA a.s. a Mott MacDonald CZ, spol. s r.o. Dle bodu 1.1 Přílohy 1 této smlouvy je vedoucím členem dodavatel SUDOP PRAHA a.s.
68. Dne 2. 2. 2015 uzavřel obviněný smlouvu o dílo na plnění veřejné zakázky č. 2 s vybraným zhotovitelem SUDOP-MM: Lovosice – Drážďany (dále jen Smlouva č. 2).
69. Dle čl. 3 – Předmět smlouvy Smlouvy č. 2 se zhotovitel zavazuje „provést níže uvedené dílo a objednatel se zavazuje dílo převzít a zaplatit za něj zhotoviteli dohodnutou cenu“. Dílem se rozumí „zpracování studie: „Inženýrsko-environmentální analýza nového železničního spojení Lovosice – Drážďany na území ČR““.
70. V čl. 4 - Výchozí a závazné podklady a údaje k plnění předmětu smlouvy Smlouvy č. 2 se zhotovitel zavazuje plnit předmět smlouvy v souladu s výzvou k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 2, nabídkou zhotovitele a technickými podmínkami na zadání studie, které jsou nedílnou součástí Smlouvy.
71. Dle čl. 5 – Termíny plnění Smlouvy č. 2 je termín zahájení prací „ihned po podpisu Smlouvy o dílo“ a dále termín prvního dílčího plnění do 31. 5. 2015, druhého dílčího plnění do 30. 6. 2015, třetího dílčího plnění do 30. 8. 2015, čtvrtého dílčího plnění do 30. 9. 2015 a konečný termín plnění do 30. 10. 2015. Ze Smlouvy č. 2 vyplývá, že místem plnění je „Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Stavební správa západ, Sokolovská 278/1955, 190 00 Praha 9“.
72. Podle čl. 6 – Cena za provedení díla Smlouvy č. 2 je cena díla 8 620 000 Kč bez DPH.
73. Výstupem veřejné zakázky č. 2 jsou mj. textové dokumentace k následujícím aktivitám:
 - Aktivita 2: Posouzení upřednostňovaných koridorů

Podaktivita 2.1: Posouzení z hlediska sídelních oblastí. V Kapitole 2: Střety se strukturou sídelních útvarů z hlediska zastavěných, zastavitelných ploch a ploch pro zástavbu s rozdílným způsobem využití je u každé vymezené varianty (konkrétně obcí, jimiž trasa vymezené varianty prochází) popsán vliv trasy dané varianty na plochy s rozdílným způsobem využití vč. uvedení úrovně rizika. Kapitola 3: Kulturní a historické hodnoty území popisuje u každé vymezené varianty střety trasy dané varianty s národními kulturními památkami, kulturními památkami, krajinnými památkovými zónami, městskými památkovými rezervacemi, územími s archeologickými nálezy vč. hodnocení těchto střetů Kapitola 4: Vliv na

obyvatelstvo a lidské zdraví popisuje u každé vymezené varianty vliv trasy dané varianty na ovzduší a synergické a kumulativní vlivy (tj. hluk, imise oxidu dusičitého a suspendované částice polétavého prachu PM₁₀).

Podaktivita 2.2: Posouzení z hlediska životního prostředí. Vyhodnocuje u vymezených variant (kromě varianty E-C) střety trasy dané varianty se složkami životního prostředí, přičemž hodnoceny jsou střety s evropsky významnými lokalitami a ptačími oblastmi (soustava Natura 2000), územním systémem ekologické stability a dálkovými migračními koridory, zvláště chráněnými územími, významnými krajinnými prvky, hodnotnými ekosystémy, památnými stromy, krajinným rázem, ochrannými pásmy vodních zdrojů a CHOPAV, záplavovými územími a kontaminovanými územími.

Podaktivita 2.3: Posouzení z hlediska geofyzikálních aspektů. V Kapitole 2 popisuje geologické podmínky jednotlivých úseků tras vymezených variant. V Kapitole 3: Katalog geologických rizik a střetů uvádí a hodnotí střet tras vymezených variant s geologickými riziky, jakými jsou sesuvy, důlní činnost a chráněná území a střet s ložisky surovin. Přílohovou část 4 tvoří Kolize navržených variant s geologickými riziky a Přílohovou část 5 tvoří Účelová hydrogeologická mapa.

○ Aktivita 3: Technické otázky rozhodujících objektů

Podaktivita 3.1: Tunely. Uvádí u každé vymezené varianty navržené tunely, přičemž u každého tunelu uvádí následující parametry: staničení, délka, osová vzdálenost, rychlost, koleje, spojky, úniky.

Podaktivita 3.2: Velké mostní objekty. Uvádí obecné informace o mostních objektech např. zatížení a navrhování mostních konstrukcí, technické řešení konstrukce, zvláštní územní podmínky, výhledové aspekty. Dále popisuje významné mostní objekty navrhované v trasách vymezených variant (kromě varianty F2 a E-C), u kterých uvádí územně technické podmínky, geologické podmínky, technické řešení konstrukce, metody a náročnost výstavby a provozování, údržba a životnost.

○ Aktivita 5: Hodnocení vlivů nové tratě na životní prostředí. Posuzuje mj. u vymezených variant (kromě varianty E-C) vliv koncepce záměru na životní prostředí a veřejné zdraví ve vymezeném dotčeném území.

○ Aktivita 6: Koncepce odborných posudků a expertiz

Podaktivita 6.1 a 6.2: Požadavky na geotechnické posouzení a hydrogeologický průzkum, požadavky na průzkum pro tunely. U každé vymezené varianty uvádí požadavky na průzkumné práce vč. odhadu nákladů.

Podaktivita 6.3: Požadavky na průzkum v oblasti ohrožených druhů. Uvádí u vymezených variant (kromě varianty E-C) kalkulaci očekávané ceny u posouzení soustavy NATURA 2000, biologického hodnocení a přírodovědných průzkumů a vyhodnocení vlivu na krajinný ráz.

Podaktivita 6.4: Požadavky na průzkum v oblasti protihlukové ochrany. Obsahuje hlukovou studii, která je zpracována pro vyhodnocení vlivu provozu v jednotlivých vymezených variantách (kromě varianty E-C).

74. V bodu III.2.5 Zadávání zakázek nezbytných k provádění akce Přílohy III rozhodnutí evropské komise se uvádí, že příjemci jednající jako veřejní zadavatelé ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby nebo jako zadavatelé ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES ze dne 31. března 2004 o koordinaci postupů při zadávání zakázek subjekty působícími v odvětví vodního hospodářství, energetiky, dopravy a poštovních služeb (dále jen „směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES“) se řídí platnými vnitrostátními předpisy pro zadávání veřejných zakázek.

Posouzení věci

75. Úřad v obecné rovině konstatuje, že jednou z prvotních fází zadávání veřejné zakázky, která předchází samotnému zadávacímu řízení a kterou je zadavatel povinen provést, je stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky. Přestože se jedná o stanovení hodnoty „předpokládané“, tedy pravděpodobné, nesmí ze strany zadavatele docházet k situacím, kdy by nesprávné stanovení výše předpokládané hodnoty vedlo k neoprávněnému užití některé z výjimek či mírnějšího režimu pro zadávání veřejných zakázek. Dělení předmětu veřejných zakázek jako takové je přípustné, přičemž institut rozdělení veřejné zakázky na jednotlivé části upravuje ustanovení § 98 zákona, který umožňuje v situacích, kdy to je z hlediska charakteru předmětu plnění vhodné, definovat rozdílné zadávací podmínky pro jednotlivé části zakázky včetně samotného vymezení jednotlivých předmětů plnění. Nepřípustným se však stává ve chvíli, kdy jeho prostřednictvím dojde ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limity stanovené v zákoně a následné zařazení do jiné kategorie veřejných zakázek. Takový postup je protiprávní právě proto, že takovýmto umělým dělením se zadavatel může dostat do situace, kdy může při zadávání (právě díky snížené předpokládané hodnotě dosažené dělením zakázky) užívat méně přísných pravidel, tj. není povinen postupovat podle některých ustanovení zákona či není povinen podle zákona postupovat vůbec.
76. Pro posouzení postupu zadavatele podle zákona je tedy rozhodující zejména celková předpokládaná hodnota veřejné zakázky. Jestliže zadavatel hodlá předmět veřejné zakázky rozdělit a zadávat samostatně, musí dbát na omezení uvedené v § 13 odst. 3 zákona tak, že rozdělením předmětné veřejné zakázky nesmí předpokládaná hodnota poklesnout pod finanční limity stanovené v § 12 zákona. Smyslem citovaného ustanovení je zabránit umělému a účelovému snižování předpokládané hodnoty veřejné zakázky, a zabránit tak zadavatelům vyhýbat se zákonným postupům pro zadání veřejné zakázky.
77. K otázce vymezení předmětu plnění veřejné zakázky z hlediska toho, zda se jedná o veřejnou zakázku jedinou, nebo naopak, kdy lze poptávat plnění ve více veřejných zakázkách, se vyslovil např. Krajský soud v Brně ve svém rozsudku ze dne 9. 4. 2015, č. j. 62 Af 123/2013-85, kde uvedl, že *„je zapotřebí vycházet z obecného pravidla, racionálně a logicky zdůvodnitelného, podle něhož jde-li o plnění, jež má být ve prospěch zadavatele podle předmětu veřejné zakázky uskutečňováno, svým charakterem totožné, obdobné či založené společnými jednotícími souvislostmi, pak jde o plnění stejného nebo srovnatelného druhu, a tedy jde o plnění, které je jedinou veřejnou zakázkou.“* (obdobně bylo judikováno mj. také v rozsudcích Krajského soudu v Brně sp. zn. 62 Ca 44/2009, sp. zn. 62 Af 44/2010 či sp. zn. 62 Af 68/2011).

78. Nejvyšší správní soud pak v rozsudku ze dne 15. 12. 2010, č. j. 2 Afs 55/2010-173 (obdobně také v dřívějším rozsudku ze dne 27. 6. 2007, č. j. 2 Afs 198/2006-69), kterým byla zamítnuta kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 2. 3. 2010, č. j. 62 Ca 72/2008-114, uvedl, že *„zadáním jedné veřejné zakázky, spočívající v plnění stejného nebo srovnatelného druhu, je nutno rozumět i souhrn jednotlivých zadání určitých relativně samostatných plnění, týkají-li se tato zadání plnění spolu úzce souvisejících zejména z hledisek místních, urbanistických, funkčních, časových nebo technologických“*. V posledně citovaném rozsudku Nejvyšší správní soud s odkazem na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 2. 3. 2010, č. j. 62 Ca 72/2008-114, dále zobecnil, že *„pro určení, zda konkrétní plnění ve prospěch zadavatele je jedinou veřejnou zakázkou nebo několika jednotlivými veřejnými zakázkami, je totiž dle krajského soudu rozhodující věcný charakter takového plnění; poptává-li zadavatel plnění svým charakterem totožné či obdobné (plnění stejného nebo srovnatelného druhu uskutečňované pro téhož zadavatele v témže časovém období a za týchž podmínkách co do charakteru plnění), pak takové plnění musí zadávat jako jedinou veřejnou zakázku podle zákona o veřejných zakázkách. Není však v případě zadávání takové jediné veřejné zakázky vyloučeno připustit podávání nabídek jen na její jednotlivé části.“*

79. Úřad tedy konstatuje, že se v případě zadávání předmětných veřejných zakázek zabýval skutečností, zda v šetřeném případě byla naplněna hlediska, která byla Nejvyšším správním soudem judikována, tj. s ohledem na předměty šetřených veřejných zakázek hledisko věcné, místní a časové, a v té souvislosti, zda se jedná toliko o jedinou veřejnou zakázku či nikoli.

K věcné souvislosti

80. Pro posouzení zákonnosti postupu obviněného je při rozdělení předmětu veřejné zakázky v šetřeném případě klíčové zejména věcné hledisko předmětu plnění veřejné zakázky. Jak vyplývá ze shora uvedené judikatury Nejvyššího správního soudu (č. j. 2 Afs 55/2010-173 ze dne 15. 12. 2010), rozhodujícím pro zjištění, zda konkrétní plnění ve prospěch obviněného je jedinou veřejnou zakázkou, nebo několika jednotlivými veřejnými zakázkami, je věcný charakter plnění. Jinými slovy řečeno, aby se v praxi jednalo o jedinou veřejnou zakázku, musí předmět plnění, byť zadavatelem rozdělený do více veřejných zakázek, vykazovat znaky totožnosti, či alespoň obdobnosti (věcná souvislost tedy musí být přítomna vždy).

81. Předmětem obou veřejných zakázek bylo zpracování přípravných studií na projekt, kdy rozdíl v předmětu šetřených veřejných zakázek v podstatě spočíval pouze v dílčích aktivitách veřejných zakázek, které však představují aktivity vymezené v rámci projektu.

82. Z vymezení předmětu veřejných zakázek č. 1 a č. 2 (viz body 53. a 66. odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyplývá, že:

- předmětem veřejné zakázky č. 1 bylo zejména:
 - vícestupňově porovnat zadané výchozí varianty tras vysokorychlostní železniční tratě a doporučit vybrané varianty do dalšího stupně porovnání;
 - vybrané varianty podrobněji zpracovat dle požadavků uvedených ve zvláštních podmínkách pro zpracování dokumentace;
 - identifikovat potenciální střety tratě s plochami s rozdílným způsobem využití a dále je hodnotit;

- hodnotit potenciální střety navržené trasy s ohledem na navrhované technické řešení a stanovení podmínek pro umístování staveb;
 - vyhodnotit vliv záměru a koncepce na udržitelný rozvoj území podle části A přílohy stavebního zákona;
 - posouzení vlivu na životní prostředí.
- předmětem veřejné zakázky č. 2 bylo zejména:
- identifikovat střety tras vymezených v Aktivitě 4 se strukturou sídelních útvarů (z hlediska ploch pro zástavbu s rozdílným způsobem využití, kulturní a historické hodnoty území, vyhodnocení vlivu záměru a koncepce na udržitelný rozvoj území podle části A přílohy stavebního zákona), s prvky ochrany přírody a s dalšími složkami životního prostředí a tyto střety hodnotit;
 - identifikovat geologické a hydrogeologické podmínky tras vymezených v Aktivitě 4;
 - zhodnocení a porovnání technických možností řešení rozhodujících objektů (významné tunely, velké mostní objekty);
 - hodnocení vlivů nové tratě na životní prostředí.
83. Z vymezení předmětu veřejné zakázky č. 1 vyplývá, že obviněný požadoval víceúrovňově porovnat zadané výchozí varianty tras vysokorychlostní železniční tratě a doporučit vybrané varianty do dalšího stupně, kde budou podrobně porovnány. Z výstupu A.1 – Souhrnná zpráva veřejné zakázky č. 1 plyne, že na základě posouzení základních koncepčních variant A, B, B2, C, D, E a F byly podrobněji dokládány vymezené varianty A, C, E, F2 a E-C.
84. Z výstupů veřejných zakázek č. 1 a č. 2 (viz body 61. a 73. odůvodnění tohoto rozhodnutí) vyplývá, že obviněný:
- v rámci veřejné zakázky č. 1 požadoval zejména v územně technické studii porovnat výchozí koncepční varianty a dále posoudit u každé vymezené varianty vliv vedení trasy vymezené varianty na sídelní oblasti (plochy s rozdílným způsobem využití), kulturní a historické hodnoty a životní prostředí vč. hodnocení vlivu vedení trasy na posledně dvě jmenované oblasti a dále posoudit u každé vymezené varianty geologické podmínky a kolize dané trasy s geologickými riziky a technické otázky rozhodujících objektů (tunely, mosty),
 - v rámci veřejné zakázky č. 2 požadoval zejména ve studii posoudit u každé vymezené varianty vliv vedení trasy vymezené varianty na sídelní oblasti (plochy s rozdílným způsobem využití) vč. návrhů opatření, kulturní a historické hodnoty a životní prostředí vč. hodnocení vlivu vedení trasy na tyto oblasti a dále posoudit u každé vymezené varianty geologické podmínky a kolize dané trasy s geologickými riziky vč. hodnocení vlivu na danou trasu a technické otázky rozhodujících objektů (tunely, mosty).
85. Při posouzení, zda se jedná v případě šetřených veřejných zakázek o obdobný charakter prací, Úřad, s ohledem na skutečnost, že prostřednictvím obou výše uvedených veřejných

zakázek budou zpracovány přípravné studie na projekt, obsahující zejména posouzení vlivu vedení trasy vymezené varianty z hlediska sídelních oblastí, kulturních a historických hodnot, životního prostředí, geologických podmínek a geologických rizik vč. případného hodnocení těchto vlivů a posouzení technických otázek rozhodujících objektů (tunelů a mostů), uvádí, že lze v daném případě dovést věcnou souvislost předmětných plnění v těchto oblastech. Právě s ohledem na zpracování přípravných studií zabývajících se obdobnými oblastmi v rámci obou veřejných zakázek a rovněž s ohledem na skutečnost, že u obou veřejných zakázek lze přepokládat i obdobné nároky na dodavatele (např. v oblasti vzdělání, znalostí, specializace – zejména v oboru dopravní stavby a technologická zařízení staveb, zpracování dokumentace a posudku podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí) lze konstatovat, že prověřované veřejné zakázky spolu věcně souvisí.

86. Jelikož předmět šetřených veřejných zakázek plně vycházel z dílčích aktivit specifikovaných v projektu, Úřad konstatuje, že v daném případě je možné podpůrně dovozovat věcnou souvislost i ze skutečnosti, že předmětné veřejné zakázky byly realizovány v rámci jednoho projektu, neboť bez realizace šetřených veřejných zakázek by nebylo možné naplnit cíle projektu. Na podporu právě uvedeného závěru Úřad odkazuje na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 20. 3. 2012, č. j. 62 Af 58/2010-159 z něhož vyplývá, že skutečnost, že předmětné veřejné zakázky byly realizovány v rámci téhož projektu, sama o sobě věcnou souvislost nezakládá, nicméně ve spojení s dalšími okolnostmi však závěr o věcné souvislosti předmětných veřejných zakázek podporuje.
87. Pro posouzení věcné souvislosti předmětných veřejných zakázek je rovněž významná skutečnost, že obviněný oslovil výzvou k podání nabídky v podstatě stejný okruh dodavatelů, kdy z pěti oslovených dodavatelů byly čtyři shodní (blíže viz body 49. a 62. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad dále dodává, že věcnou souvislost prověřovaných veřejných zakázek lze v daném případě dovozovat rovněž ze skutečnosti, že nabídky na plnění veřejné zakázky č. 1 podali dodavatelé SUDOP PRAHA a.s. a MORAVIA CONSULT Olomouc a.s. a nabídky na plnění veřejné zakázky č. 2 podali dodavatelé MORAVIA CONSULT Olomouc a.s. a společnost bez právní osobnosti „SUDOP-MM: Lovosice – Drážďany“ vzniklá na základě společenské smlouvy ze dne 1. 12. 2014, jejímiž členy jsou SUDOP PRAHA a.s. a Mott MacDonald CZ, spol. s r.o. Dle bodu 1.1 Přílohy 1 této smlouvy je vedoucím členem dodavatel SUDOP PRAHA a.s. Z výše uvedeného vyplývá, že okruh oslovených dodavatelů i dodavatelů, kteří podali nabídky na plnění šetřených veřejných zakázek a s nimiž byla též následně uzavřena smlouva na veřejné zakázky č. 1 a č. 2, je mimo jediného subjektu stejný. Úřad uvádí, že ze samotné skutečnosti shodných subjektů nelze dovést věcnou souvislost mezi jednotlivými veřejnými zakázkami, nicméně v kontextu dalších skutečností uvedených výše lze konstatovat, že shodnost oslovených subjektů jakožto subjektů, kteří podali nabídky (tedy subjektů, kteří byli schopni nabídky zpracovat) a s nimiž byla následně uzavřena smlouva na veřejné zakázky č. 1 a č. 2 podporuje závěr o věcné souvislosti předmětných veřejných zakázek. Uvedený závěr vychází též z okolnosti, že shodní oslovení dodavatelé se zaměřují na obdobnou podnikatelskou činnost (zpracování odborných studií a posudků, projektová činnost ve výstavbě) a lze tedy uzavřít, že u obou veřejných zakázek byly požadovány svým charakterem totožné či obdobné práce.
88. V této souvislosti se Úřad vyjadřuje k argumentu obviněného, že požadovaná kvalifikace se formálně i obsahově lišila u obou šetřených veřejných zakázek, čímž je dle obviněného

prokázána skutečnost, že pro plnění prověřovaných veřejných zakázek byla zapotřebí odlišná odbornost dodavatelů, kdy obviněný poukazuje na rozdílné prvky kvalifikace, a to ve vztahu k veřejné zakázce č. 2 (blíže viz bod 19. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad se tedy zabýval otázkou, jakým způsobem vymezil obviněný profesní kvalifikaci a další požadavky na odbornost dodavatele v rámci šetřených veřejných zakázek, a uvádí, že požadavky na odbornost dodavatele jsou ve vztahu k oběma posuzovaným veřejným zakázkám fakticky totožné (byť v obou případech nebyly formálně označeny jakožto požadavky na kvalifikaci dodavatelů). K připomínce obviněného, že v rámci veřejné zakázky č. 2 požadoval předložení dokladu o autorizaci opravňující ke zpracování dokumentace a posudku podle § 19 a § 24 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, a dokladu o autorizaci opravňující ke zpracování dokumentace a dále posudku podle § 45i zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, Úřad uvádí, že tyto doklady požadoval obviněný také v rámci veřejné zakázky č. 1, a to ve zvláštních podmínkách pro zpracování dokumentace „Územně technická studie nové tratě Litoměřice – Ústí nad Labem – st. hranice SRN“ v bodě 6. Další požadavky na studii. S ohledem na skutečnost, že požadavek na dispozici výše uvedenými doklady je uveden v zadávací dokumentaci a jelikož předmět plnění veřejné zakázky č. 1 má být dle výzvy k podání nabídky plněn mj. podle zadávací dokumentace, je dodavatel povinen disponovat těmito doklady. K připomínce obviněného, že v rámci veřejné zakázky č. 2 požadoval dále předložení dokladu o autorizaci dle zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů, a to pro obor „dopravní stavby“, „mosty a inženýrské konstrukce“ a „technologická zařízení staveb“ Úřad uvádí, že tento požadavek je také uveden v rámci veřejné zakázky č. 1, a to v bodě 5 Požadavky na prokázání splnění kvalifikace výzvy k podání nabídky jako profesní kvalifikační předpoklad (kromě oboru „mosty a inženýrské konstrukce“). Úřad dále dodává, že v rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 62 Af 68/2011-50 ze dne 7. 3. 2013 se uvádí, že pokud by pro plnění veřejných zakázek byla potřebná odlišná odbornost dodavatelů, stěží by mohli být osloveni jednotlivými výzvami stejní dodavatelé, sotva by své nabídky podali totožní dodavatelé a stěží by mohl všechna plnění v rámci jednotlivých smluv nakonec realizovat totožný dodavatel jako zhotovitel. Z uvedeného plyne, že v případě šetřených veřejných zakázek obviněný poptával zpracování přípravných studií na projekt, aniž by jednotlivá dílčí plnění vykazovala výrazné odlišnosti, pro které by je mohli realizovat odlišně odborně vybavení dodavatelé.

89. K argumentu obviněného, že předmět šetřených veřejných zakázek vymezil v souladu s rozhodnutím evropské komise (viz bod 20. odůvodnění tohoto rozhodnutí), Úřad uvádí, že v bodu III.2.5 Zadávání zakázek nezbytných k provádění akce Přílohy III rozhodnutí evropské komise se uvádí, že příjemci jednající jako zadavatelé ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/17/ES se řídí platnými vnitrostátními předpisy pro zadávání veřejných zakázek. V příloze IV. této směrnice jsou uvedeni vybraní zadavatelé v oblasti železničních služeb v jednotlivých členských zemích Evropské unie. V tomto výčtu je Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, výslovně uvedena jako zadavatel v oblasti železničních služeb. S ohledem na výše uvedené má Úřad za to, že obviněný byl povinen řídit se platnými vnitrostátními předpisy pro zadávání veřejných zakázek, tj. zákonem. Z výše uvedené vyplývá, že obviněný byl povinen dodržet mj. postup stanovený v § 13 odst. 3

zákona, podle kterého zadavatel nesmí rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně.

90. K odkazu obviněného na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R94/2009/VZ-14854/2009/310-JHr ze dne 2. 11. 2009 (viz body 22. a 23 odůvodnění tohoto rozhodnutí), v němž Úřad posuzoval případ týkající se veřejných zakázek na stavební práce související s revitalizací obce Loučná nad Desnou Úřad uvádí, že v uvedeném případě se jedná o posouzení jiného druhu veřejné zakázky zadávané jiným zadavatelem za zcela odlišným účelem než v případě nyní prověřovaném, a proto s ohledem na uvedené skutečnosti a rovněž při zachování podmínky přistupovat ke každému posuzovanému případu ad hoc ve všech jeho vzájemných souvislostech, nelze závěry uvedeného rozhodnutí automaticky vztáhnout na prověřovaný případ. Úřad k uvedené problematice doplňuje, že u předmětných veřejných zakázek nebyla prokázána věcná souvislost, jelikož se nejednalo o shodný druh prací, což vyplývalo ze skutečnosti, že při jejich provádění byly používány jiné pracovní a technické postupy, které vyžadovaly odlišnou kvalifikaci pracovníků a jiné pracovní a technologické vybavení, přičemž tyto rozdíly byly patrné již z projektové dokumentace. Dále se v tomto rozhodnutí předseda Úřadu vyjádřil, že u předmětných veřejných zakázek byla prokázána formální časová shoda výběrových řízení, s ohledem na skutečnost, že zadavatel se řídil pravidly danými pro poskytnutí dotace, avšak na základě které nelze automaticky usuzovat také na věcnou souvislost uvedených řízení. V nyní prověřovaném případě však obviněný poptával veřejné zakázky na služby, u kterých stanovil fakticky totožné požadavky na odbornost dodavatele (viz bod 88. odůvodnění tohoto rozhodnutí) a věcná souvislost plnění byla prokázána v návaznosti na obdobný charakter prací (viz bod 85. odůvodnění tohoto rozhodnutí). Úřad dále dodává, že časová souvislost v šetřeném případě vyplývá z průběhu zadání šetřených veřejných zakázek č. 1 a č. 2 a dále ze skutečnosti, že u obou veřejných zakázek dochází k překryvu jejich plnění. Z výše uvedených důvodů tedy Úřad nepovažuje uvedenou argumentaci obviněného za přílehavou na prověřovaný případ.
91. K argumentu obviněného, že Úřad již jednou rozhodl o veřejné zakázce č. 2 rozhodnutím Úřadu č. j. ÚOHS-S1125/2014/VZ-6895/2015/512/VKa ze dne 13. 3. 2015, uvedeného v bodě 14. odůvodnění tohoto rozhodnutí, Úřad uvádí následující. Správní řízení vedené pod sp. zn. S1125/2014/VZ bylo zahájeno na návrh směřující proti zadávacím podmínkám, resp. proti obsahu výzvy k podání nabídek ze dne 21. 11. 2014 v rámci veřejné zakázky č. 2 a v bodu 59. citovaného rozhodnutí bylo konstatováno, že protože *„zadavatel nebyl v šetřeném případě povinen při výběru dodavatele pro plnění předmětné zakázky postupovat podle zákona, jelikož předpokládaná hodnota šetřené zakázky nedosáhla finančního limitu stanoveného pro nadlimitní veřejné zakázky na služby a zadavatel současně naplnil definici sektorového zadavatele, který není povinen postupovat podle zákona v případě podlimitních veřejných zakázek zadávaných v souvislosti s výkonem relevantní činnosti, rozhodl Úřad o zamítnutí návrhu navrhovatele, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.“* Úřad byl tedy v tomto případě vázán skutečnostmi uvedenými v návrhu, neboť správní řízení inicioval a jeho předmět vymezil navrhovatel tím, jaké skutečnosti v návrhu uvedl. Z uvedeného tedy vyplývá, že veřejná zakázka č. 2, resp. její zadávací podmínky byly posuzovány bez souvislosti s veřejnou zakázkou č. 1 (jejíž existence nebyla v rámci správního řízení vůbec zjišťována) a předmětem řízení nebyla otázka, zda se obviněný dopustil nezákonného dělení předmětu veřejné zakázky. Naproti tomu v nyní vedeném správním řízení sp. zn. S0048/2018/VZ

zahájeném z moci úřední v duchu zásady oficiality je posuzována otázka, zda se obviněný dopustil přestupku ve smyslu § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že nedodržel postup stanovený v § 13 odst. 3 zákona. Z výše uvedeného tedy vyplývá, že předmět řízení stejně jako zjišťované skutečnosti jsou v tomto řízení zcela odlišné, jelikož tu nejde o zadávací podmínky, ale o skutečnost, zda – vzhledem k existenci veřejné zakázky č. 1 – se zadavatel nedopustil nezákonného dělení. Úřad je tedy přesvědčen, že v šetřeném případě není dána překážka věci rozhodnuté, tedy res iudicata (pozn. Úřadu: v daném případě res administrata), spočívající v tom, že o téže věci nemá být vícekrát pravomocně rozhodnuto, resp. v tom, že o věci pravomocně rozhodnuté nemá být vedeno nové řízení; tzn. že v rozsahu výroku pravomocně skončené věci nemůže být totožná věc projednávána znovu. Úřad tedy uzavírá, že s ohledem na výše uvedené nedochází v šetřeném případě ze strany Úřadu ani k porušení zásady ne bis in idem.

K časové souvislosti

92. O skutečnosti, že v šetřeném případě spolu jednotlivá plnění souvisejí z hlediska časového, svědčí průběh zadání veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2. Počátek kontraktačního procesu nastal u obou veřejných zakázek ve druhé polovině roku 2014, kdy výzva k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1 byla obviněným datována ke dni 10. 7. 2014 a výzva k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 2 byla obviněným datována ke dni 21. 11. 2014, tzn. v rámci jednoho účetního období. Z výše uvedeného dále vyplývá, že jednotlivé výzvy k podání nabídky u šetřených veřejných zakázek od sebe dělily cca čtyři měsíce, přičemž tento časový úsek se Úřadu nejeví jako natolik dlouhá doba, která by měla být rozlišovacím znakem v tom, že by časová souvislost nebyla naplněna, a to s ohledem na charakter poptávaných prací v rámci šetřených veřejných zakázek. Tuto skutečnost potvrzuje také rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 26. 7. 2017 sp. zn. 30 Af 53/2015, z něhož vyplývá, že doba čtyř měsíců mezi jednotlivými výzvami nemůže obstát jako kritérium odlišující posuzované veřejné zakázky z hlediska jejich časové souvislosti.
93. Časová souvislost šetřených veřejných zakázek je dále zesilována tím, že u obou veřejných zakázek dochází k překryvu doby jejich plnění, a dále tím, že šetřené veřejné zakázky nebyly na sobě časově závislé, tj. zahájení jedné veřejné zakázky nebylo podmíněno ukončením druhé veřejné zakázky. U veřejné zakázky č. 1 stanovil obviněný počátek zahájení prací „ihned po podpisu Smlouvy o dílo“, kdy smlouva č. 1 byla podepsána dne 15. 8. 2014, a konečný termín plnění stanovil do 30. 6. 2015. U veřejné zakázky č. 2 stanovil obviněný počátek zahájení prací „ihned po podpisu Smlouvy o dílo“, kdy smlouva č. 2 byla podepsána dne 2. 2. 2015 a konečný termín plnění stanovil do 30. 10. 2015.
94. Úřad dále uvádí, že dle § 13 odst. 8 zákona je zadavatel povinen sečíst předpokládané hodnoty obdobných, spolu souvisejících služeb, které hodlá pořídit v průběhu účetního období. Vzhledem ke skutečnosti, že šetřené veřejné zakázky jsou veřejné zakázky na služby, u nichž Úřad dovedil místní a věcnou souvislost předmětů plnění (k tomu blíže viz odůvodnění tohoto rozhodnutí), a počátek kontraktačního procesu nastal u obou šetřených veřejných zakázek v rámci jednoho účetního období, byl obviněný povinen postupovat podle cit. ustanovení zákona, a tedy sečíst předpokládané hodnoty šetřených veřejných zakázek.
95. K odkazu obviněného na rozhodnutí předsedy Úřadu č. j. ÚOHS-R075/2010/VZ-13728/2010/310-ASc ze dne 13. 9. 2010 (viz bod 17. odůvodnění tohoto rozhodnutí), v němž

Úřad posuzoval případ týkající se veřejných zakázek na stavební práce související s výstavbou cyklostezky, Úřad uvádí, že v uvedeném případě se jedná o posouzení jiné veřejné zakázky zadávané jiným zadavatelem za zcela odlišným účelem, než v případě nyní prověřovaném, a proto s ohledem na uvedené skutečnosti a rovněž při zachování podmínky přistupovat ke každému posuzovanému případu ve všech vzájemných souvislostech, nelze závěry uvedeného rozhodnutí automaticky vztáhnout na prověřovaný případ. Úřad k uvedené problematice doplňuje, že v případě rozhodnutí předsedy Úřadu, na které odkazuje obviněný, byly posuzovány veřejné zakázky na stavební práce a časová souvislost nebyla dovozena zejména z důvodu, že plnění jedné veřejné zakázky bylo z hlediska časového podstatně méně náročné. V nyní prověřovaném případě Úřad posuzuje jiný druh veřejných zakázek, a to veřejné zakázky na služby a plnění šetřených veřejných zakázek je z hlediska časového obdobné, resp. dochází k významnému překryvu dob plnění veřejných zakázek č. 1 a č. 2.

96. K argumentu obviněného, že v procesu zadávání veřejné zakázky č. 1 a č. 2 postupoval v souladu s podmínkami rozhodnutí evropské komise, uvedeného v bodě 23. odůvodnění tohoto rozhodnutí, Úřad uvádí následující. V bodu II.2.3 Činnosti a mezníky v rámci akce je uvedeno u každé činnosti, která tvoří předmět šetřených veřejných zakázek, „*orientační datum zahájení*“ a „*orientační datum ukončení*“. Jelikož se jedná pouze o orientační data zahájení a ukončení dané činnosti, má Úřad za to, že obviněný nebyl těmito termíny striktně vázán a mohl zadat veřejnou zakázku č. 1 a č. 2 jako jedinou veřejnou zakázku, příp. mohl postupovat podle ustanovení § 98 zákona a rozdělit předmět plnění veřejné zakázky na části a definovat rozdílné zadávací podmínky pro jednotlivé části zakázky vč. samotného vymezení jednotlivých předmětů plnění. Úřad dále zdůrazňuje, že z rozhodnutí evropské komise nevyplývá (ani vyplývat nemůže), že by měl obviněný porušovat právní úpravu zadávání veřejných zakázek a držet se striktně pouze pravidel pro poskytnutí dotace. Naopak obviněný byl při poptání plnění, které je předmětem šetřených veřejných zakázek, povinen postupovat především podle zákona, což ostatně vyplývá i ze samotného rozhodnutí evropské komise, jak bylo uvedeno v bodě 89. odůvodnění tohoto rozhodnutí, tzn. že obviněný byl povinen mj. dodržet postup stanovený § 13 odst. 3 zákona, podle kterého zadavatel nesmí rozdělit předmět veřejné zakázky tak, aby tím došlo ke snížení předpokládané hodnoty pod finanční limity stanovené v tomto zákoně.
97. S ohledem na shora uvedené skutečnosti, kdy obviněný šetřené veřejné zakázky realizoval v rámci jednoho účetního období a u obou veřejných zakázek dochází k překryvu doby jejich plnění má Úřad za to, že byla v šetřeném případě naplněna časová souvislost, resp. časové hledisko.

K místní souvislosti

98. K posouzení existence místní souvislosti Úřad uvádí, že z výzev a uzavřených smluv na šetřené veřejné zakázky vyplývá, že místem plnění u obou veřejných zakázek bylo místo sídla obviněného – Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Praha. Jelikož tuto skutečnost nepopírá ve svém vyjádření (blíže viz bod 17. odůvodnění tohoto rozhodnutí) ani sám obviněný, konstatuje Úřad, že předmětné veřejné zakázky spolu místně souvisí.
99. Na základě shora popsanych skutečností dospěl Úřad k závěru, že šetřené veřejné zakázky na zpracování studií týkajících se výstavby nové vysokorychlostní železniční tratě byly zadávány

ve vzájemné souvislosti, neboť vykazují časovou, místní a věcnou souvislost. Bylo tudíž prokázáno, že předmětné veřejné zakázky spolu úzce souvisí, a proto měla být předpokládána hodnota obou veřejných zakázek sečtena a obviněný měl povinnost zadat tyto služby v odpovídajícím zadávacím řízení dle součtu předpokládaných hodnot šetřených veřejných zakázek. Úřad proto uzavírá, že obviněný byl povinen požadované služby poptávat jako jednu veřejnou zakázku, a nikoliv v podobě dvou samostatných veřejných zakázek.

100. Úřad upozorňuje, že ačkoliv obviněný mohl využít postupu podle ustanovení § 98 zákona, podle něhož lze rozdělit předmět plnění veřejné zakázky na části, této zákonem povolené možnosti rozdělení veřejné zakázky nevyužil a namísto toho předmět plnění rozdělil do dvou samostatných veřejných zakázek, čímž došlo k nezákonnému snížení limitů. Uvedeným postupem obviněný snížil výši předpokládané hodnoty pod finanční limit stanovený v § 12 odst. 1 zákona, vyhnul se povinnosti vyplývající z ustanovení § 21 zákona zadat veřejnou zakázku v příslušném durhu zadávacího řízení a následně uzavřel smlouvy na předmět plnění (jediné) veřejné zakázky.
101. Z výzvy k podání nabídky na veřejnou zakázku č. 1 a č. 2 vyplývá, že předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 1 činila 7 000 000 Kč bez DPH a předpokládaná hodnota veřejné zakázky č. 2 činila 8 780 000 Kč bez DPH. Z uvedeného plyne, že předpokládaná hodnota obou veřejných zakázek dohromady činila 15 780 000 Kč bez DPH. Úřad uvádí, že předpokládaná hodnota obou veřejných zakázek převyšuje limit stanovený v § 12 odst. 1 zákona ve spojení s § 2 odst. 2 písm. c) nařízení vlády o stanovení finančních limitů, protože je veřejná zakázka zakázkou nadlimitní, a zadavatel mě proto povinnost zadat ji postupem dle zákona.
102. Z výše uvedeného je zřejmé, že obviněný se svým jednáním dopustil přestupku tím, že nedodržel postup stanovený v § 13 odst. 3 zákona, když rozdělil předmět nadlimitní veřejné zakázky na služby tak, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limity stanovené v § 12 odst. 1 zákona, a když předmět plnění následně poptal jako dvě podlimitní veřejné zakázky, a to v rámci veřejné zakázky č. 1 a veřejné zakázky č. 2, tj. předmětnou veřejnou zakázku nezadal v některém z odpovídajících zadávacích řízení uvedených v § 21 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a na předmět plnění již uzavřel smlouvy.
103. S ohledem na výše uvedené Úřad konstatuje, že postup obviněného mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, neboť nelze vyloučit možnost, že pokud by zadavatel provedl zadávací řízení podle zákona, mohl obdržet i jiné nabídky od dalších dodavatelů (další potenciální dodavatelé se z povahy věci nemohli dozvědět o možnosti ucházet se o realizaci plnění, neboť obviněný oslovil pouze pět dodavatelů), kteří mohli nabídnout výhodnější podmínky plnění pro zadavatele, než tomu bylo v případě uchazečů, s nimiž zadavatel uzavřel smlouvy na plnění šetřených veřejných zakázek. V důsledku toho mohlo dojít k úspoře financí z veřejných zdrojů, což je ostatně základním účelem a cílem zákona. Zadavatel současně svým jednáním výrazně omezil hospodářskou soutěž.
104. Úřad na tomto místě pro úplnost dodává, že jelikož obviněný postupoval v rámci šetřených veřejných zakázek podle zákona, bylo nutno v rámci správního řízení posoudit, zda právní úprava zakotvená v ZZVZ není pro obviněného příznivější, a zda ji tudíž není nutno s ohledem na čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod na šetřený případ aplikovat. V této souvislosti lze uvést, že z hlediska merita vedeného správního řízení není ZZVZ právní

úpravou příznivější, jelikož obsahuje stejná pravidla pro výpočet předpokládané hodnoty a výjimky pro sektorové veřejné zakázky jako právní úprava aplikovaná v šetřeném případě [§ 13 odst. 3 a § 19 odst. 1 zákona, § 16, § 24 a § 158 odst. 1 ZZVZ]. ZZVZ není, ve spojení s nařízením vlády č. 172/2016 Sb., o stanovení finančních limitů a částek pro účely zákona o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „nařízení vlády 172/2016“), příznivější právní úpravou ani ve vztahu k finančním limitům pro určení nadlimitní veřejné zakázky na služby v případě sektorové veřejné zakázky [§ 12 odst. 1 zákona a § 2 odst. 2 písm. c) nařízení vlády o stanovení finančních limitů, § 25 ZZVZ a § 3 odst. 2 nařízení vlády 172/2016]. Co se týče jednání obviněného, lze uvést, že jeho jednání je v šetřeném případě přestupkem podle obou právních předpisů [k tomu viz § 120 odst. 1 písm. a) zákona, § 268 odst. 1 písm. a) ZZVZ], přičemž obviněnému by při ukládání sankce podle ZZVZ hrozila stejně vysoká pokuta [srov. ust. § 120 odst. 2 písm. a) zákona a ust. § 268 odst. 2 písm. a) ZZVZ] jako podle právní úpravy aplikované v šetřeném případě. Jednání obviněného tudíž Úřad posuzoval v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod podle právní úpravy účinné v době spáchání přestupku. Závěrem v této souvislosti lze uvést, že uplatnění výše uvedeného principu v rámci správního trestání vyplývá rovněž z judikatury Nejvyššího správního soudu, konkrétně pak např. z rozsudku č. j. 5 Afs 68/2011-99 ze dne 21. 3. 2012, v němž Nejvyšší správní soud dovodil povinnost správních orgánů zabývat se dodržáním ústavního principu povinnosti použít pozdější právní úpravu, pokud je pro obviněného příznivější (obdobně též i rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 2 Afs 64/2012 – 48 ze dne 12. 4. 2013).

105. S ohledem na skutečnosti uvedené v odůvodnění tohoto rozhodnutí Úřad rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí.

K výroku II. tohoto rozhodnutí

106. Podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona se zadavatel dopustí přestupku tím, že nedodrží postup stanovený tímto zákonem pro zadání veřejné zakázky, přičemž tím podstatně ovlivnil nebo mohl ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a uzavře smlouvu na veřejnou zakázku.

107. Jak vyplývá z výroku I. a shora uvedeného odůvodnění tohoto rozhodnutí, obviněný se v šetřeném případě dopustil přestupku, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a dne 15. 8. 2014 a dne 2. 2. 2015 došlo k uzavření smluv s vybranými uchazeči.

108. Podle § 121 odst. 3 zákona odpovědnost právnické osoby za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm ne zahájil řízení do 5 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 10 let ode dne, kdy byl spáchán. Podle § 121 odst. 3 zákona (ve znění účinném od 6. 3. 2015) odpovědnost právnické osoby za přestupek zaniká, jestliže Úřad o něm ne zahájil řízení do 3 let ode dne, kdy se o něm dozvěděl, nejpozději však do 5 let ode dne, kdy byl spáchán. Totožně upravoval dobu, ve které dochází k zániku odpovědnosti za přestupek, od 1. 10. 2016 do 30. 6. 2017 i § 270 odst. 3 ZZVZ. Podle § 270 ZZVZ ve znění účinném od 1. 7. 2017 činí (objektivní) promlčecí doba taktéž 5 let.

109. Podle § 31 odst. 1 zákona o přestupcích počíná promlčecí doba běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán. Je-li znakem přestupku účinek, promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni, kdy takový účinek nastal.

110. V návaznosti na uvedená ustanovení zákona Úřad před uložením pokuty ověřil, zda je naplněna podmínka uvedená v § 121 odst. 3 zákona. V šetřeném případě se Úřad o spáchání přestupku dozvěděl dne 22. 12. 2017, kdy obdržel podnět k přezkoumání úkonů obviněného, ve kterém bylo upozorněno na možné nezákonné rozdělení předmětu veřejných zakázek. Ke spáchání přestupku obviněným došlo dne 2. 2. 2015, kdy obviněný uzavřel smlouvu na plnění veřejné zakázky č. 2 s vybraným zhotovitelem SUDOP-MM: Lovosice - Drážďany. Z právě uvedeného plyne, že v šetřeném případě byla zachována subjektivní i objektivní lhůta, ve které je možno zahájit správní řízení směřující k uložení pokuty za spáchaný přestupek, a to podle všech potenciálně aplikovatelných právních úprav, přičemž neuplynula ani promlčecí lhůta dle § 270 ZZVZ ve znění účinném od 1. 7. 2017. Úřad tedy na tomto místě činí závěr, že žádná z pozdějších právních úprav – o jejíž aplikaci by bylo možno uvažovat s ohledem na čl. 40 odst. 6 Listiny základních a práv svobod – není pro obviněného příznivější v tom smyslu, že by jeho odpovědnost za spáchání přestupku zanikla.
111. Podle uzavřených smluv činí cena veřejné zakázky č. 1 částku ve výši 8 288 500,- Kč vč. DPH a veřejné zakázky č. 2 částku 10 430 200,- Kč vč. DPH. V součtu za plnění odpovídající oběma veřejným zakázkám se jedná o částku celkem 18 718 700 Kč vč. DPH.
112. Podle § 120 odst. 2 písm. a) zákona se za přestupek uloží pokuta do 10 % ceny zakázky, nebo do 20 mil. Kč, nelze-li celkovou cenu veřejné zakázky zjistit, jde-li o přestupek podle § 120 odst. 1 písm. a), c) nebo d) zákona. Z výše uvedeného vyplývá, že za spáchání přestupku dle výroku č. I. tohoto rozhodnutí činí horní hranice pokuty částku ve výši 1 871 870 Kč.
113. Podle § 121 odst. 2 zákona se při určení výměry pokuty právnícké osobě přihlédne k závažnosti přestupku, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán. Podle § 112 odst. 3 zákona o přestupcích na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti zákona o přestupcích použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li pro pachatele výhodnější. Úřad proto rovněž přihlédne k § 37 a násl. zákona o přestupcích, neboť obsahuje širší výslovný katalog skutečností než úprava obsažená v zákoně (která je svojí povahou speciální), které je nutno při určení druhu a výměru správního trestu zvažovat.
114. Podle § 37 zákona o přestupcích při určení druhu a výměry správního trestu se přihlédne zejména k povaze a závažnosti přestupku, dále k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky nebylo rozhodnuto ve společném řízení a dále k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem. Podle § 38 zákona o přestupcích povaha a závažnost přestupku je dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, dále významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi jeho spáchání (Úřad zde uvádí pouze ty skutečnosti cit. ustanovení zákona o přestupcích, které jsou relevantní ve vztahu k posuzovanému případu).
115. Hlavním kritériem, které je dle citovaných ustanovení zákona a přestupkového zákona rozhodné pro určení druhu a výměry správního trestu, je povaha a závažnost přestupku. Jde o obecnou kategorii poměřující rozsah dopadu konkrétního přestupkového jednání na specifický právem chráněný zájem s přihlédnutím k významu tohoto chráněného zájmu. Oba uvedené právní předpisy pak demonstrativním výčtem vymezují, co lze pod pojem

závažnost přestupku podřadit (význam zákonem chráněného zájmu, význam a rozsah jeho následků, způsob jeho spáchání, okolnosti, za nichž byl spáchán). Úřad nad rámec uvedených kritérií pak může přihlídnout i k jiným okolnostem, pokud jsou svojí povahou podstatné pro posouzení závažnosti přestupku, a které by s ohledem na skutkové okolnosti konkrétního případu mohly být kvalifikovány jako polehčující či přitěžující, kdy je třeba konstatovat, že katalog polehčujících a přitěžujících okolností uvedený v § 39 a § 40 zákona o přestupcích je toliko demonstrativní.

116. Pokud jde o význam neurčitého právního pojmu „závažnost přestupku“, Úřad dále uvádí, že stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) je dán také konkrétní intenzitou naplnění znaků skutkové podstaty přestupku. Při posuzování závažnosti přestupku není hlavním kritériem jeho skutková podstata, ale intenzita skutkových okolností, s jakou došlo k porušení právem chráněných hodnot a zájmů v konkrétním případě. Z hlediska určení výměry pokuty je proto nutno hodnotit nejen jaké následky byly přestupkem způsobeny, ale také jakou měly intenzitu (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Afs 106/2012 ze dne 6. 6. 2013).
117. Co se týče způsobu, resp. okolností za kterých byl přestupek spáchán, Úřad v tomto rozhodnutí konstatoval, že obviněný jednal v rozporu s ustanovením § 13 odst. 3 zákona, když rozdělil předmět veřejné zakázky na služby tak, že došlo ke snížení předpokládané hodnoty veřejné zakázky pod finanční limity stanovené v § 12 odst. 1 zákona, a v důsledku toho nezadal veřejné zakázky č. 1 a č. 2 v některém z odpovídajících zadávacích řízení uvedených v § 21 zákona, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky a na předmět plnění již uzavřel smlouvy.
118. Pokud jde o způsob spáchání přestupku, Úřad uvádí, že za nejzávažnější stupeň intenzity porušení zákona považuje postup zadavatele spočívající v úplné ignoraci ustanovení zákona a základních zásad, na nichž je tento zákon postaven, neboť takový postup zpravidla zcela vylučuje soutěžní prostředí, které je základním předpokladem dosažení efektivního vynakládání veřejných prostředků (coby hlavního účelu zákona). Nezákonné rozdělení veřejné zakázky v rozporu s ustanovením § 13 odst. 3 zákona lze považovat za jedno z nejzávažnějších porušení zákona, neboť obviněný svým postupem fakticky obešel zákon a nezadal předmět plnění veřejné zakázky v některém z druhů zadávacích řízení stanovených zákonem. Obviněný totiž svým postupem neumožnil podání nabídek dalších potenciálních dodavatelů a výrazně tak narušil soutěžní prostředí. Případy, kdy zadavatelé při zadávání veřejné zakázky postupují zcela mimo režim zákona, dosahují obecně velmi vysokého stupně intenzity porušení zákona, neboť zadavatelé tímto postupem narušují soutěžní prostředí.
119. Úřad při zvažování výše pokuty přihlédl i k následkům spáchání přestupku. V daném případě spáchaný přestupek způsobil, že uchazeči, s nimiž obviněný uzavřel smlouvy na realizaci šetřených veřejných zakázek, nebyli vystaveni takové míře konkurence, jako kdyby veřejnou zakázku zadavatel zadal v odpovídajícím druhu zadávacího řízení. Obviněný tak nenaplnil elementární účel zákona, kterým je zajištění účinné konkurence a efektivní hospodářské soutěže. Nelze totiž vyloučit, že nabídka jiného uchazeče (který neměl informaci o možnosti ucházet se o předmětná plnění) mohla být pro obviněného ekonomicky výhodnější, čímž by došlo k úspoře finančních prostředků z veřejných zdrojů

120. V tomto konkrétním případě pak Úřad zohlednil jakožto významnou polehčující okolnost, že obviněný v rámci veřejné zakázky č. 1 i veřejné zakázky č. 2 oslovil výzvami k podání nabídky vždy pět dodavatelů, a to v tom smyslu, že se v případě postupu zadavatele nejedná o vůbec nejzávažnější porušení zákona, neboť určitá minimální míra hospodářské soutěže o veřejnou zakázku byla zachována (*a contrario* prostého zadání veřejné zakázky předem vybranému dodavateli „z volné ruky“). Přitěžující okolnosti Úřad neshledal.
121. Úřad ke konkrétnímu významu „závažnosti přestupku“ v šetřeném případě shrnuje, že posoudil způsob spáchání přestupku, jeho následky a intenzitu těchto následků, a dále okolnosti, za nichž byl přestupek spáchán. Stupeň společenské škodlivosti přestupku (tedy závažnosti) označuje Úřad jako velmi závažný, a to vzhledem k tomu, že jednání obviněného mohlo výrazně narušit základní princip zadávání veřejných zakázek – zachování efektivního soutěžního prostředí, které má umožnit z co možná nejširšího okruhu podaných nabídek vybrat pro obviněného nabídku nejvhodnější.
122. Úřad dále ve vztahu ke způsobu stanovení výše uložené pokuty rovněž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu sp. zn. 6 As 245/2015 – 33 ze dne 16. 8. 2016, v němž je mimo jiné konstatováno následující: *»Podle § 35 trestního zákona se při postihu souběhu trestných činů ukládá úhrnný nebo souhrnný trest. Tyto tresty „představují pro pachatele výhodnější postup, neboť je v nich zohledněna skutečnost, že pachatel se dopustil dalšího trestného činu, aniž byl varován odsuzujícím rozsudkem týkajícím se dřívějšího trestného činu“ (viz Šámal, P., Púry, F., Rizman, S.: cit. dílo, str. 301). Z téhož ustanovení pak plyne zásada uložení shodného trestu za sbíhající se trestné činy bez ohledu na to, zda je o těchto činech vedeno společné řízení (§ 20 odst. 1 trestního řádu) či ne. Při ukládání úhrnného i souhrnného trestu soud vychází ze stejných zásad. Z hlediska trestního práva tedy nehraje roli, kdy všechny sbíhající se trestné činy vyjdou najevo, tato skutečnost nesmí být pachateli ani ku prospěchu, ani na újmu. Je zřejmé, že pro trestání souběhu není bezpodmínečně nutné vedení společného řízení, ale naopak je zcela nezbytné použití absorpční zásady, tedy vzájemné posouzení veškerých souvisejících trestních sazeb.«.*
123. S ohledem na výše uvedené Úřad zhodnotil, zda je v daném případě na místě zohlednit i jiné sbíhající se přestupky, za které již obviněnému byla uložena pokuta podle zákona. Jak již bylo uvedeno v bodě 110. odůvodnění tohoto rozhodnutí, ke spáchání právě projednávaného přestupku došlo dne 2. 2. 2015. Úřad konstatuje, že v právě projednávaném případě je přestupek obviněného uvedený ve výroku I. tohoto rozhodnutí v souběhu s přestupkem:
- o kterém bylo Úřadem rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0520/2015/VZ-24127/2015/541/JCh ze dne 20. 8. 2015, který byl spáchán dne 20. 4. 2015, a za který byla Úřadem uložena pokuta ve výši 20 000 Kč;
 - o kterém bylo Úřadem rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0372/2016/VZ-21634/2016/551/OPa ze dne 19. 5. 2016, který byl spáchán dne 1. 10. 2014, a za který byla Úřadem uložena pokuta ve výši 2 500 Kč;
 - o kterém bylo Úřadem rozhodnuto ve výroku I. rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0376/2016/VZ-21751/2016/551/Opa ze dne 20. 5. 2016, který byl spáchán dne 19. 2. 2015, a za který byla Úřadem uložena pokuta ve výši 1 500 Kč;

(veškerá výše uvedená pravomocná rozhodnutí Úřadu jsou dostupná online na <http://www.uohs.cz/cs/verejne-zakazky/sbirky-rozhodnuti.html>).

124. S ohledem na výše uvedené Úřad přikročil k uplatnění institutu souhrnného trestu způsobem, který se Úřadu jeví v oblasti správního práva jako jediný možný, kdy nevzniká riziko, že by se Úřad jako správní orgán dopustil nedodržení zásady legality zakotvené v článku 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod.
125. Pokud by měl Úřad uložit obviněnému pokutu za všechny uvedené přestupky a nemá-li zároveň v tomto správním řízení zákonné zmocnění zrušit předcházející „výroky o trestu“ (tj. výroky ukládající konkrétní pokuty za spáchání přestupků uvedených v bodě 123. odůvodnění tohoto rozhodnutí), lze absorpční zásadu ve formě uplatnění pravidel pro ukládání souhrnného trestu aplikovat pouze tím způsobem, že Úřad v rámci uložení sankce za projednávaný přestupek zohlední předchozí uložené pokuty za přestupky, jež jsou s projednávaným přestupkem v souběhu, tj. pokuty uložené rozhodnutími uvedenými v bodě 123. odůvodnění tohoto rozhodnutí za spáchání tam uvedených přestupků.
126. Při posuzování výše uložené pokuty Úřad dále vycházel z premisy, že pokuta uložená obviněnému za zjištěné porušení zákona má obecně plnit dvě základní funkce, a to funkci represivní – postih za porušení povinností stanovených zákonem – a funkci preventivní, která směřuje k předcházení jeho porušování, resp. k jednání, které je se zákonem v souladu. Výše uložené pokuty je vzhledem k okolnostem případu přiměřená a naplňuje dostatečně obě funkce právní odpovědnosti.
127. S ohledem na vše shora uvedené Úřad konstatuje, že obviněnému uložil za spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí pokutu ve výši 200 000 Kč, která odpovídá závažnosti spáchaného přestupku a všem dále hodnoceným skutečnostem, a to při respektování absorpční zásady ve formě analogického použití institutu souhrnného trestu.
128. Úřad při stanovení výše pokuty v souvislosti se závěry uvedenými v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 9. 4. 2015, sp. zn. 62 Af 123/2013, zohlednil ve prospěch jejího snížení rovněž skutečnost, že od spáchání přestupku uvedeného ve výroku I. tohoto rozhodnutí uplynulo více než tři roky, neboť jak Krajský soud v cit. rozsudku dovodil, *„je-li základním požadavkem na zákonnost uložené pokuty její proporcionalita, pak hledisko doby, jež uplynula mezi spácháním správního deliktu a jeho potrestáním, je možným (a někdy nutným) korektivem při úvahách ohledně výše pokuty, k němuž má být přihlédnuto na závěr těchto úvah; aplikace tohoto korektivu má zamezit, aby výše pokuty, jinak řádně stanovena podle zákonem předepsaných kritérií a kritérií nutně aplikovatelných i bez jejich výslovného vyjádření v zákoně (kritérium přiměřenosti s ohledem na míru, ve které výše pokuty může působit pro delikventa likvidačně), celkově nejevila znaky nepřiměřenosti s ohledem na prodlevu, která nastala mezi porušením právní povinnosti a trestem, který za to byl uložen. V rámci správního trestání je totiž třeba dostatečně silně vnímat, že časový horizont toho, kdy se účastníkovi řízení (delikventovi) dostává konečného rozhodnutí ve věci, je neoddělitelnou součástí měřítek celkové spravedlnosti řízení, a že čím je tento časový horizont delší, tím více se rozostřují kontury spravedlnosti jak v očích účastníka řízení, tak i v obecném vnímání veřejnosti a veřejného mínění, což celkově oslabuje důvěryhodnost státní moci. Je nepochybné, že s prodlužujícím se okamžikem potrestání se relativizuje*

základní vztah mezi spáchaným deliktem a ukládanou sankcí a že doba mezi porušením právní povinnosti a rozhodnutím o sankci má i bezprostřední vliv na účel trestu, jehož má být uložení konkrétní sankce dosaženo“.

129. Úřad při stanovení výše pokuty přihlédl i k ekonomické situaci odpovědného subjektu, neboť v určitém případě se pokuta – ať už uložená v jakékoli výši – může jevit jako krajně „nespravedlivá“, a to konkrétně v situaci, kdy by zcela „zmařila“ ekonomickou podstatu pachatele přestupku. Nepřípustné jsou pak takové pokuty, jež mají likvidační charakter. Z obsahu výroční zprávy obviněného za rok 2016 umístěné na jeho internetových stránkách <http://www.szdc.cz/soubory/vysledky-hospodareni/2016-szdc-vz-cj.pdf> vyplývá, že obviněný hospodařil v roce 2016 s majetkem v řádu miliard korun. Vzhledem k této skutečnosti Úřad konstatuje, že stanovenou výši pokuty nelze s ohledem na výši finančních prostředků, jimiž obviněný v rámci svého rozpočtu disponuje, považovat za likvidační.
130. V tomto smyslu Úřad uvádí, že peněžitá sankce ze své podstaty vždy představuje nepříznivý zásah do majetkové sféry pachatele přestupku, který je spojen s úbytkem finančních prostředků, které mohly být případně investovány jinak. Korektivem tu tedy nemůže být tento nepříznivý zásah samotný, ale až situace, kdy by tento zásah nabyl likvidačního charakteru. Kromě toho se v konečném důsledku nemusí uložená sankce projevit (výlučně jen) ve sféře obviněného, neboť je na něm, aby případně využil jiné právní nástroje, pomocí kterých je možno uplatnit nárok na náhradu škody proti konkrétním osobám, které zavinily protiprávní stav, jenž vyústil v uložení sankce.
131. Závěrem tedy Úřad k výši pokuty konstatuje, že uložená pokuta naplňuje dostatečně obě shora zmíněné funkce, aniž by se zároveň jednalo o pokutu likvidační.
132. Úřad posoudil postup obviněného ze všech hledisek a vzhledem ke zjištěnému přestupku obviněného přistoupil k uložení pokuty, neboť smlouva na realizaci veřejné zakázky již byla uzavřena a nápravy tudíž nelze dosáhnout. Z uvedeného důvodu uložil Úřad pokutu ve výši uvedené ve výroku II. tohoto rozhodnutí.
133. Pokuta je splatná do dvou měsíců od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro Jihomoravský kraj zřízený u pobočky České národní banky v Brně číslo 3754-17721621/0710, variabilní symbol – IČO obviněného.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze do 15 dní ode dne jeho doručení podat rozklad k předsedovi Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a to prostřednictvím Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže – Sekce veřejných zakázek, třída Kpt. Jaroše 1926/7, Černá Pole, 604 55 Brno. Včas podaný rozklad má odkladný účinek.

otisk úředního razítka

v z. Mgr. Michal Kobza
JUDr. Eva Kubišová
místopředsedkyně

Obdrží:

Správa železniční dopravní cesty, státní organizace, Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy